ISSN 0352-4760
9 770352 476006

Број 256 • Февруар 2013. • Цена 30 динара
Лист грађана Општине Александровац

Нашске НОВИНЕ

Проглашен спортиста године

ГАШИЋУ ТИТУЛА НАЈБОЉЕГ

Страна 20.

Општина издвојила новац за јубиларне награде

ЗАДОВОЉНИ ПРОСВЕТАРИ

Страна 2.

Свим грађанима, винарима и виноградарима честитам Св. Трифуна и Дан општине Александровац 14. фебруар

председник општине
Ђ. Владојевић

Жупске НОВИНЕ

Издаје:

Дом културе Александровац

Директор:

Горан Ерић

Главни и одговорни уредник:

Гвозден Здравић

Редакција:

Јован Пејчић,
Миљко Р. Симић,
Тома Милић,
Бане Лачњевац,
Југослав Тоскић,
Миодраг Шароњић,
Гордана Ђукић,
Дејан Милић,
Верица Јовановић,
Бојан Стојковић

Фото репортер:

Борис Катанчевић

Припрема за штампу:

Стеван Ђурановић

Штампа:

Штампарија "Борба"

ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

Адреса Редакције:

„Жупске новине“,
10. август б.б.
37230 Александровац

Телефон:

037/35-52-716

e-mail

informativnasluzba@yahoo.com

Поводом Светог Трифуна, Дана општине

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ АЛЕКСАНДРОВАЦ НАГРАДИЛА УСПЕШНЕ ПОЈЕДИНЦЕ И КОЛЕКТИВЕ

Одборници Скупштине општине Александровац су на последњој седници донели Одлуку да, поводом Светог Трифуна – Дана општине, награде најзаслужније грађане и успешна предузећа и установе

ФЕБРУАРСКА НАГРАДА ОПШТИНЕ АЛЕКСАНДРОВАЦ додељује се:

- Др Крсти Христов, лекару Дома здравља ''др Добривоје Гер. Поповић'' Александровац, за свеукупни допринос у развоју општине Александровац
- Милославу Бонџићу, професору историје, постхумно за велика залагања и допринос у промовисању културне баштине Жупе

ПЛАКЕТА ОПШТИНЕ АЛЕКСАНДРОВАЦ додељује се:

- Горану Ерчевићу из Лаћиследа, снимателју Телевизије Крушевац за постигнуте изузетне резултате у режирању свог првог филма ''Клевета''
- Културно - уметничком друштву ''Прва бразда'' из Горње Велике Врбнице за изузетно постигнуте резултате на манифестацији ''Сусрети села2012'', као и неговању традиције и очување културне баштине
- Катарини Јовановић, оперској певачици из Београда, за допринос у развоју музичке културе општине Александровац

ПОХВАЛА ОПШТИНЕ АЛЕКСАНДРОВАЦ додељује се:

- Миладину Јеремићу, из Суботице , који живи и ради у Аустралији за несебичну финансијску помоћ манастиру Дренча
- Месној заједници Руденице , за изузетан допринос у развоју месне заједнице
- Д.О.О ''Снекопром'' из Александровца , за успешну пословност од свог оснивања до данас
- Драгиши Стаменковићу, професору историје средње школе ''Свети Трифун'' Александровац, за изузету успешност у свом послу, која је крунисана великим бројем награда ученика на републичким такмичењима.
- Културно- уметничком друштву ''ЖУПА'' из Александровца, за бројна учешћа на сусретима друштава на републичком нивоу
- Драгану Милојевићу – Гањи, наставнику физике у ОШ ''Иво Лола Рибар'' Александровац за изузетне резултате у свом послу и освојен велики број награда ученика на републичким такмичењима.
- Месној заједници Доњи Ступањ за постигнуте резултате у развоју инфраструктуре, стварању бољих услова за живот грађана и подизању квалитета живота на селу.
- Удружењу пчелара општине Александровац , за производњу велике количине меда, залагање у очувању животне средине, што потврђује велики број награда.
- Славољубу Партоњићу из Тулеша , за финансијску помоћ на изградњи инфраструктуре манастира Руденице.

Општина издвојила новац за јубиларне награде

ЗАДОВОЉНИ ПРОСВЕТАРИ

Радници основних школа „Аца Алексић“ и „Иво Лола Рибар“, Средње школе „Свети Трифун“ и Дечије установе „Наша радост“, њих 27, примили су, по први пут за протеклих осам година, јубиларне награде за које је из буџета општине издвојено око 1,3 милиона динара. Просветари истичу, да су ово своје право до сада остваривали судским путем.

- Ове године на задовољство радника ОШ „Иво Лола Рибар“, општина је на време исплатила јубиларне награде – каже председник синдиката школе Ненад Јовковић.

Драган Филић, професор у Средњој школи „Свети Трифун“, захваљује се локалној самоуправи, која је по први пут исплатила јубиларне награде редовним путем, без покретања судског поступка.

Исто мишљење имају и запослени у Основној школи „Аца Алексић“ . Професор те школе Драган Рилак добио је награду за 30 година рада.

„Досада то није било тако. Морали смо оно што нам припада, да тражимо преко Суда, каже Рилак и додаје, да су ове награде мотивација за бољи рад и залагање.

Драгица Кнежевић, професорка енглеског језика и председник синдиката у ОШ „Аца Алексић“ истиче да је ово леп гест новог општинског руководства, које је већ на почетку успоставило добру сарадњу са свим просветним радницима у нашој општини.

Овакву оцену потврђују и запослени у Дечијој установи „Наша радост“ који се брину о васпитању и образовању више од 600 малишана.

Д. Милић

У СЛАВУ ГИЏЕ

Када на дан Светог великомученика Трифуна будете орезали прву ГИЏУ будите сигурни да нисте орезали чокот, него баш ГИЏУ. Ми Жупљани нисмо скоројевићи него нас је Господ истовремено укоренио у Жупи са ГИЏОМ а чокоте је садио или ће да сади неко коме уши вероватно имају по коју деформацију па му милозвучније делује чокот од ГИЏЕ. Не морамо баш да болујемо од култа предака али с колена на колено ГИЏА је била ГИЏА па не морамо баш ми да „мењамо историју“. Замериће нам можда чукундеда или прадеда.

Јер ГИЏА је ГИЏА. Мењају се светло и мрак, смењују се ветрови са тишинама, долазе и одлазе зиме и лета а само она остаје. Њено тело Бог је створио без икаквог правила па не постоје две које личе једна на другу. Она је савршенство непредвидивих облина које извијугају из земље па нама само остаје да јој огрнемо господско рухо.

Око ГИЏЕ се у Жупи нижу судбине као ђердани око девојачког грла. Једни друге памтимо по родним и неродним годинама. Једни другима смо давали или зајмили онако и онолико колико смо њој дали. Земља - мајка је и ГИЏИНА и наша али ће терет живота бити и мањи и лакши, понекад, кад се подигне чаша у којој сваке године ГИЏА сања исти сан.

Т.М.

Реконструкција улица у „граду вина"

ГРАДСКИ ЧЕЛНИЦИ АЛЕКСАНДРОВЦА ПОСЕТИЛИ МИНИСТАРСТВО САОБРАЋАЈА

Министар саобраћаја дипл. инж. грађ. Милутин Мркоњић, помоћник у ресорном министарству Саша Мирковић и директор Агенције за безбедност саобраћаја Стојадин Јовановић, договорили су са председником општине Александровац Драганом Благојевићем и директором Дирекције за урбанизам Љубомиром Вучковићем реализацију два конкретна пројекта чија ће завршетак драстично променити укупно стање путне инфраструктуре у жупској регији и допринети да се овај град, познат по развијеном виноградарству и квалитетним винима још значајније учврсти као незаобилазна туристичка дестинација у Србији.

Реч је о реконструкцији централних градских улица које су због огромног интензитета саобраћаја у јако лошем стању, па је за укупну санацију планирано да се у сарадњи са Министарством саобраћаја издвоји око 130 милиона динара, а да комплетан посао буде поверен предузећу „Путеви Србије".

Други пројекат о којем су представници александровачке општине упознали министра саобраћаја дипл. инж. грађ. Милутина Мркоњића и његовог помоћника Сашу Мирковића јесте изградња кружног тока на државном путу другог реда који повезује Стопању и Витково, које се налази на територији Александровца.

Сви предуслови везани за почетак овог посла су комплетирани, неопходно је да се испоштују законске процедуре и обезбеде средства како би овај значајан инфраструктурални пројекат почео и да се реализује.

Према речима, водећих људи александровачке општине стављање у функцију кружног тока значајно је не само у регулацији и ефикаснијем обављању саобраћаја, већ и због значајнијег повезивања општине са Јошаничком бањом и Копаоником, што би Александровцу широм отворио врата према повезивању са значајним центрима и практично у кругу од 50 километара три српска туристичка места повезало у једну целину од које би сви имали значајне економске користи.

Бранислав Весић, начелник Расинског управног округа посетио општину Александровац

УСКОРО ПОЧЕТАК РЕАЛИЗАЦИЈЕ ТРИ ВИТАЛНА ПРОЈЕКТА У ОПШТИНИ

Општину Александровац посетио је Бранислав Весић, начелник Расинског управног округа са сарадницима, Милојем Михајловићем и Живојином Милорадовићем. На радном састанку са Драганом Благојевићем, председником општине Александровац, разговарано је о реализацији три веома важна пројекта за нашу општину и подручје Жупе.

- Реч је о наставку радова на регионалном водоводу, где би доња Жупа била обезбеђена добром, квалитетном пијаћом водом. Такође, један пројекат је везан за Министарство саобраћаја, где би се путна инфраструктура довела у ред у већини насеља у општини Александровац. Трећи пројекат је везан за сарадњу са Министарством енергетике и еколошког развоја, везан за битна питања као што су регулисање александровачке депоније и неких мањих инфраструктурних пројеката, рекао је овом приликом начелник Весић.

С обзиром да је локална администрација припремила потребну пројектну документацију, почетак реализације пројеката очекује се са првим пролећним данима. ***Г. Ђукић***

Потписан споразум о сарадњи у области управљања отпадом и отпадним водама

ОПШТИНА АЛЕКСАНДРОВАЦ У ПРОЈЕКТУ ГИЗ ИМПАКТ

У конкуренцији од 65 општина, наша општина изабрана у групу од пет пилот општина које ће даље учествовати у пројекту који је финансиран од стране немачке владе.

У Министарству енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије, , IMPACT пројекат, који спроводи Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit – GIZ (GmbH) потписан је споразум о сарадњи у области управљања отпадом и отпадним водама са општинама Александровац, Бела Црква, Крупањ, Куршумлија и Свилајнац.

Драган Благојевић, председник општине Александровац, је овом приликом изразио захвалност представницима немачке владе, ГИЗ-а, Министарству енергетике, што су препознали у општини Александровац сву енергију, ентузијазам, жељу и вољу да нашу средину учинимо лепшом, бољом и квалитетнијом за живот. – Општина Александровац је позната као српска престоница вина и мислимо да ће овакви пројекти значајно допринети не само побољшању квалитета живота, него и нашој пољопривредној и туристичкој понуди,- рекао је између осталог председник Благојевић.

Иначе, јула месеца 2012. године општина Александровац је поднела пројектну апликацију за овај веома значајан пројекат и у конкуренцији од 65 општина, најпре ушла у ужи избор од петнаест општина по конкурсу ГИЗ IMPACT пројекта за општине до 30.000 становника. Формиран је општински пројектни тим од четири члана: Јасмина Ћалић, координатор пројекта, Миланка Кљајић, члан тима, Милена Ковачевић и Милан Црноглавац, такође чланови општинског пројектног тима који су радили на изради акционог плана за период од 2013. до 2017. године. Планом су обухваћени токови управљања отпадом и отпадним водама, а општина је тај план адаптирала у односу на техничке и финансијске могућности којима располаже. Затим је избор сведен на пет и као каријући резултат је потписивање овог значајног споразума.

Циљ ових споразума је оснаживање капацитета општина у планирању и решавању проблема у области управљања отпадом и отпадним водама, као и примена иновативних и економски исплативих решења кроз концепт циркуларне економије у којој се отпад и отпадне воде користе као ресурси за рециклажу, поновну употребу или производњу енергије.

Пројекат је почео у 2012. години, трајаће до децембра 2017. и биће реализован у две фазе, а свака ће трајати три године. Буџет пројекта за прву фазу (до 2014.) је 2,4 милиона евра.

Потреба да се побољша управљање отпадом и отпадним водама у Србији је ургентна, да би се очувала здрава животна средина. ***Г. Ђукић***

Програм консолидације комуналног предузећа већ даје резултате

ВРАТИЛИ 10 МИЛИОНА ДУГА

- Највећа одговорност на путу потпуног оздрављења предузећа лежи на пословодству и радницима, корисницима наших услуга, али и руководству општине – истиче Слађан Видојевић, директор ЈКСП Александровац -

Бољи рад свих запослених и штедња на сваком кораку, резултирали су смањењем великог бремена наслеђеног дуга градског комуналног предузећа за 10 милиона динара. У колико се тако настави, потпуно оздрављење ЈКСП Александровац, како истичу у пословодству овог јавног предузећа, може се очекивати већ наредне године.

Слађан Видојевић

Директор Слађан Видојевић напомиње, да највећа одговорност на путу потпуног оздрављења лежи на пословодству и радницима комуналног предузећа, корисницима услуга, али и руководству општине.

-Због великог бремена наслеђених дугова од преко 70 милиона динара, очекујем од свих радника већи рад и залагање у извршавању свакодневних послова и задатака. Такође тражим, да се у сваком тренутку понашају штедљиво и одговорно према имовини предузећа, јер то није био случај у протеклих осам година. Од корисника наших услуга очекујем, да редовно измирују своје обавезе за воду, изношење смећа и друго" – каже Видојевић и додаје, да је финансијска помоћи СО увек добродошла, те да ће то допринети бржем оздрављењу ЈКСП Александровац.

- Захваљујући финансијској помоћи СО успели смо за 10 милиона да смањимо наш укупан дуг, који је последица бројних неправилности бившег пословодства у предходном осмогодишњем периоду. Међутим, треба рећи и то, да ни једно предузеће овог типа у Србији не послује позитивно. Дотације општина у укупном раду већине тих предузећа, крећу се и до 50 одсто. Ми очекујемо још већу финансијску помоћ општине, јер желимо да инвестирамо у развојне програме, од којих би грађани Жупе имали највећу корист" – закључује директор Видојевић.

Његов заменик Ратко Јовановић са поносом истиче, да су за три месеца зауставили највећи број процуривања, како на Жељинском, тако и на водосистему "Ћелије". Поред тога, омогућили су грађанима репрограм дугова за воду у 12 месечних рата, те смањили итрошкове репрезентације на најмању могућу меру.

-Чињеница је, да је 2004. године у комуналном било 86 радника, а данас их има преко 140. Чињеница је да радницима дугујемо две заостале плате две плате. Ако сви колико нас има будемо више радили и водили рачуна о сваком динару, онда ћемо победити све проблеме"- самоуверено ће Јовановић.

Г.З.

Гест вредан поштовања

ИЗДВОЈИО 50 ХИЉАДА ДИНАРА ЗА СИРОМАШНЕ ЂАКЕ

У времену опште беспарице и отежаног пословања оно што је својом хуманошћу урадио Ђорђе Ивановић, власник АД „Металац" из Новака, заслужује посебну пажњу. Он је за сиромашне ученике Средње школе „Свети Трифун" издвојио 50 хиљада динара.

Колико је познато господин Ивановић не припада оној групи привредника који себе доживљава као новопеченог богаташа. Скроман, вредан и радан успева да опстане на тржишту већ годинама и оно што је урадио уочи божићних празника заправо највише говори о њему. Руководство школе, са разредним старешинама, издвојили су осморо ученика којима је помоћ била најпотребнија а колико све то значи самим корисницима најбоље говоре њихове речи: - Помоћ ми много значи и не могу да верујем да постоје данас такви људи као господин Ивановић, којег и не познајем. Новац ћу искористити да купим пар књига и себи купим неке мени више него потребне ситнице – каже Ј. К., ученица првог разреда.

Слично размишља и А.Ј. такође ученица првог разреда: - Много ми значи ова помоћ. Новац ћу потрошити на себе, јер много тога ми је потребно. Волела бих да упознам господина Ивановића, јер вероватно има људи са много више новца а да и не обраћају пажњу на оне који немају.

Било би добро да још по неко следи пример Ђорђа Ивановића, јер доста је оних данас који немају а да за то нису криви.

Т. М.

Црвени крст добио дозволу за обуку возача из прве помоћи

АНГАЖОВАНА ТРИ ЛЕКАРА

Славољуб Николић

Црвени крст Александровца је у складу са Законом о Црвеном крсту Србије, као и Законом о безбедности саобраћаја на путевима, од 30.01.2013.године испунио све, Законом прописане услове, и добио решење Министарства здравља Републике Србије – одељење здравствене инспекције – одсека у Крагујевцу са седиштем у Крушевцу, за вршење обуке из прве помоћи и организовање и спровођење испита у пословним просторијама у Александровцу, у улици 10.август 25/1, зграда Дома културе.

У том смислу је Црвени крст Александровац опремио просторије по Законом предвиђеним нормама, као и потребним наставним училима и аудио – визуелним средствима.

За стручни кадар који ће спроводити наставу, теоријски и практични део испита, ангажована су три лекара који поседују важеће дозволе (лиценце) за предавача – испитивача из прве помоћи.

Што се тиче наставе, кандидати ће бити подељени у групе са најмање петоро, а највише 15-оро полазника наставе и трајаће осам часова (два дана по четири часа), где ће бити обрађено 10 тема, после чега ће стећи право да полажу теоријски па практични део испита.

Трошкови обуке прве помоћи за возаче износе 8.520 динара (6.000 динара је надокнада за обуку плус 2.520 динара за теоријски и практични испит) по кандидату, што је јединствена цена за све организације Црвеног крста на територији Републике Србије, у шта су урачунати трошкови приручника, испитних питања, материјала са презентацијама и реалистичким приказима стања повређене особе. Овај износ кандидати могу платити у две рате (чековима грађана) или у готову, у канцеларији Црвеног крста Александровац, или уплатницом на шалтерима банака или поште.

Важно је напоменути да кандидати, по Закону о безбедности саобраћаја на путевима, не морају процедурално да полажу прве тестове у ауто школама па прву помоћ или обрнуто, већ могу да бирају, али морају да одслушају предавања из прве помоћи и положе испит, за шта добијају адекватне потврде, после чега стичу право да могу да полажу вожњу коју организују ауто школе.

Црвени крст Александровца ће одмах по пријављивању довољног броја кандидата (минимум петоро) почети са обуком.

Сви заинтересовани се могу пријавити у просторијама Црвеног крста Александровац, у згради Дома културе, где ће обавезно попунити потребни упитник са основним личним подацима, или на телефон 037/751-334.

Захваљујући ангажовању Црвеног крста, грађани Александровца ће штедети време и новац, јер би у противном обуку из прве помоћи морали да раде у Крушевцу.

Б. Л.

Ванредни избори у Месним заједницама Жупе

ВИТКОВЧАНИ СМЕНИЛИ НЕЛЕГАЛНО РУКОВОДСТВО

После осам година, на ванредном Збору грађана, витковчани сменили старо и изабрали ново руководство Месне Заједнице. На скупу указано на бројне неправилности бившег руководства, када је у питању: куповина земљишта за ново гробље, продаја гробних места, изградња спортског терена и друго.

Иницијативу за сазивање ванредног Збора грађана, потписало је више од осамдесет витковчана, револтирани што се руководство те МЗ у протеклих осам година уопште није састајало и договарало са народом. Грађани су у великом броју дошли у задружни Дом да, како су се пред новинарима јадали, кажу истину о бахатом понашању бившег нелегалног руководства руководства ове МЗ.

-Дана 24.12.2004. године изабран сам за председника МЗ Витково. Након две године дошло је до раскорака и скупштина је тражила од мене да поднесем оставку, што сам и учинио. На моје место дошао је Раде Ћосић, који након истека мандата од четири године, није одржао изборе у МЗ. Он је, заједно са неколико чланова Скупштине МЗ, сам себе прогласио за председника МЗ" – каже Раде Арсић и додаје, да су четворица чланова Скупштине МЗ од седморице, гласали за смену Ћосића.

-За новог председника МЗ поставили смо Милена Милића. Кад смо дошли код Ненада Марковића координатора за МЗ у СО Александровац, рекао нам је да морамо да напишемо писмену молбу Радету Ћосићу, па ако он пристане ми можемо да поставимо Милена!? У супротном он ће како је нагласио, бити председник, јер је по вољи општинског руководства. За време Ћосићеве владавине имали смо разне малверзације. Ту, рачуне нико ником није полагао. Надам се да ће нова МЗ за око месец дана испитати пословање МЗ и грађанима поднети извештај где су и за шта потрошене огромне паре" – каже Раде Асић.

Одговарајући на оптужбе својих суграђана, сада већ бивши председник МЗ Раде Ћосић Кена, јавно је обећао грађанима, да ће за три дана доставити детаљан финансијски Извештај о раду МЗ у протеклом периоду, који за ову прилику није припремио, а није објаснио ни разлоге за то.

Коментаришући неспремност Ћосића да грађанима документује, где је новац потрошен, витковац Петар Рашковић нагласио је, да су грађани и општина издвојили за село у протеклом периоду значајна финансијска средства, али да су највећу корист од тога имало руководство МЗ

- Стара МЗ није добро радила. Новац су узимали на реч и на обичан папир, без признанице и печата. Зато су многи грађани огорчени, а ја сам један од њих. Плаћати по 200, 300 или 500 марака или евра у то време, а не добити документ, то је страшно" - каже са чуђењем Рашковић и подсећа, да је стара МЗ сређивала сеоско гробље, где је договорено да сваком домаћинству припадне по два гробна места, а никако да једни узму пет или шест. Рашковић истиче, да је потрошен велики новац на реновирање сеоске школе, али да се фасада већ ољуштила, те да је школско игралиште за мали фудбал урађено неквалитетно и да на њему лежи велика количина воде...

Раде Арсић

Након дочасовне и на момент полемичне расправе Витковчани су сменили стару и изабрали нову МЗ од 13 чланова. За председника Савета изабран је Раде Арсић, а за секретара Миљко Дубовац.

Захваљујући суграђанима на указаном поверењу, Раде Арсић,нови председник Савета истакао је да ће о раду МЗ месечно информисати грађане, те да за разлику од предходног руководства, од њих ништа неће скривати. ***Г.З.***

„ZABORAVILI" DA NARODU POLOŽE RAČUNE O TROŠENJU PARA

Pored Vitkova, na vanrednim izborima u Mesnim Zajednicama Donja Ražanica, Venčac i Dobroljubci, smenjeno je staro i izabrano novo rukovodstvo. Kako se na zborovima građana tih sela moglo čuti i videti, niko od sada već bivših predsednika nije položio račune o trošenju para sa računa MZ. Kažu da su na tu obavezu „zaboravili", te da će finansijski izveštaj naknadno dostaviti. Veći broj građana ovih sela ističu, da iza „zaborava" stoje brojne nepravilnosti u trošenja para iz budža MZ. Žitelji naglašavaju, da su u proteklih osam godina mediji pisali o brojnim aferama u većini MZ Župe i dodaju, da je došlo vreme, da se sazna cela istina o kriminalnim radnjama pojedinaca koji su se „radeći za narod i u ime naroda" debelo okoristili.

Разговор с поводом
др Новица Адамовић, заменик председника општине Александровац

ПРИОРИТЕТ ЗАПОШЉАВАЊЕ ЉУДИ

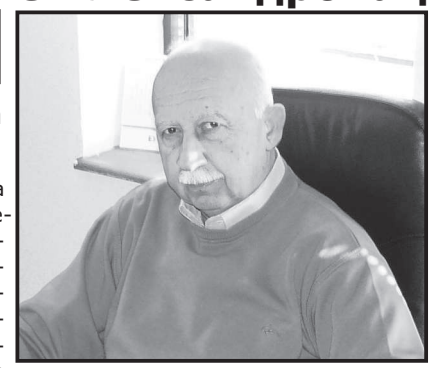

- Садашња скупштинска већина је потпуно консолидована, стабилна, спремна и способна да врши власт и ради у интересу грађана Жупе – каже Адамовић.

Господине Адамовићу, сматрате ли да локална самоуправа функционише у складу са Вашим очекивањима?

- Да би мој одговор на ово питање био потпуно јасан, желим да Вас подсетим на неколико чињеница. Као што знате, након одржаних локалних и парламентарних избора маја месеца ове године, 15.јуна формирана је скупштинска већина, коју су чиниле три политичке партије – СНС, коалиција СПС-ЈС-СДПС, ДС, ГГ „За богату Жупу" и један одборник УРС-а. Овако формирана скупштинска већина (30 од укупно 59 одборника), преузима одговорност за вршење власти у општини Александровац. Због одређених проблема у раду овакве коалиције, почетком септембра, тачније 4.септембра, формирана је нова скупштинска већина, од СПС и ГГ „Покрет за Жупу". Ни ова скупштинска већина није дуго опстала, јер је у међувремену дошао став из коалиције на републичком нивоу да се свуда, где је то могуће у локалним самоуправама, формира власт по републичком моделу. Поштујући тај став, 17.септембра формирана је коалиција у општини Александровац по републичком моделу, а чине је: СНС, коалиција СПС-ЈС-СДПС, УРС, ДС, ГГ „За богату Жупу". 25. децембра уследио је и четврти покушај прекомпоновања власти који није успео. Све ово сам говорио да би Вам једноставно одговорио на Ваше питање. Сматрам да локална самоуправа, досада, није функционисала у складу са мојим очекивањима. Оваква нестабилност у првих шест месеци је знатно успоравала наше договорене активности, пре свега у области комуналне инфраструктуре. Ја лично, а и коалициони партнери смо желели да радимо пуном паром, али су нам околности налагале да се бавимо стварима које су нашу енергију одвлачиле на другу страну. Садашња скупштинска већина је потпуно консолидована, стабилна, спремна и способна да врши власт и ради у интересу грађана Жупе. Појединачне приче које се повремено лансирају о неком новом прекомпоновању су неосноване и незаслужују неки озбиљнији коментар.

Колико сте задовољни односима са коалиционим партнерима?

- Када говоримо о односима са коалиционим партнерима, желим да Вам кажем да су ти односи сваким даном све бољи, а у овом тренутку могу рећи да су сасвим коректни. Од увођења вишестраначког система, ове године је први пут у општини Александровац формирана широка коалициона власт од четири политичке партије и једне Групе грађана. Овако широка коалиција захтева висок степен уважавања и компромиса у сарадњи и доношењу одлука. И то је оно што посебно желим да истакнем. У општини Александровац је свих ових година вишестраначког система, осим избора 2008.године, на власт била једна партија или ГГ. У таквом односу снага утицај лидера партије или ГГ је био од пресудног значаја за рад локалне самоуправе. Данас то није тако и то је по мојој оцени нови квалитет у раду локалне самоуправе, јер одлуке доноси већи број политичких субјеката, па су самим тим и те одлуке квалитетније и боље. Наравно, то је у политици познато, да се коалиције формирају на бази политичких програма и заједничких интереса, и да понекад дође до неких неспоразума али се они снагом аргумената веома брзо разрешавају. И увек су у интересу грађана које представљају.

КОРАК ПО КОРАК У БОЉЕ СУТРА

Дуго се припрема општински буџет. Да ли је посао при крају и можете ли да нам откријете шта ће чинити окосницу програма развоја Жупе?

- Када је у питању буџет општине за 2013.годину, он је давно припремљен и на наредној седници Скупштине општине биће усвојен. Општинско веће је буџет усвојило још 10. децембра прошле године, и до 25. децембра требало је да буде усвојен и на Скупштини. Међутим, због иницијативе опозиционих одборника за променом власти и заказане скупштине за 25.децембар, буџет је морао бити одложен за следећу седницу, која се очекује почетком фебруара. На Ваше питање шта ће чинити окосницу програма развоја Жупе, одговорићу сасвим конкретно, без намере да ширe елаборирам сваку ставку програма, јер тај одговор захтева много више простора, а надам се да ће и за то бити прилике. Дакле: 1.) Подршка пољопривреди кроз повећање субвенција од стране, пре свега општине, а очекује се и значајна подршка од стране државе, односно Министарства пољопривреде; 2.) Решавање проблема водоснабдевања у великом броју села која нису обухваћена ни Жељинским, ни Ћелијским системом; 3.) Реконструкција Жељинског – Ћелијског водовода. Као што је познато, општина Александровац користи са Ћелијског водовода 40 л/сек. Реконструкцијом тог водовода и улагањем око 50 милиона динара добили бисмо још 30 л/сек. што би задовољило потребе за водом доњег дела Жупе. Намера нам је да се уради и реконструкција Фабрике воде у Митровом Пољу, чиме би општина Александровац добила још 90 л/сек., и тиме би дугорочно решили проблем здраве воде; 4.) Решавање проблема комуналне инфраструктуре. Ту се пре свега мисли на изградњу и насипање атарских путева. Затим изградња, реконструкција и асфалтирање сеоских путева и градских улица. Такође су нам у плану две капиталне инвестиције, када су путеви у питању, а то је реконструкција путева : Александровац – Крушевац (од Врбнице према Крушевцу) и реконструкција пута према Врњачкој и Јошаничкој Бањи, тачније деоница од Кожетина према Ботуриħима. За део ове деонице од Кожетина до Здравца урађена је пројектна документација. Поред средстава општине, за ове путне правце обезбеђен је и део средстава из Министарства саобраћаја, са којим општина Александровац има изванредну сарадњу; 5.) Санација сметлишта "Синьевац. Овај проблем ће се решавати глобално, са предлогом мера Републици Србији за решавање комуналног отпада на читавој територији; 6.) Стварање повољног амбијента за запошљавање свих а пре свега младих и школованих људи и то пре свега у привреди, чиме би се део средстава враћао у буџет општине. Поред субвенција општине, користила би се и средства НСЗ; 7.) Посебну пажњу посветићемо оним који су у стању социјалне потребе и за те потребе из буџета ће бити издвојен значајан део; 8.) Брига о младима и наталитету, брига за старе и пензионере, развој спорта и посебно развој села биће, такође, наши приоритети у наредном периоду; 9.) И сасвим на крају, али не и по значају, радићемо на реконструкцији електромреже, школа и све оно што спада у посао локалне самоуправе.

Да ли се општина Александровац, уназад неколико година, развијала у складу са потенцијалима које је реално имала? Шта је могло да се уради, а није, и какве су грешке начињене у развојној стратегији општине?

- Без намере да о времену иза нас, тачније у периоду од задњих десет година, говорим у негативном контексту, рећи ћу да се општина Александровац није развијала у складу са потенцијалима које је реално имала. Зашто? Прво, такозваним демократским променама 2000-те године створени су услови за променом власничке структуре државних и друштвених предузећа у приватна предузећа. Несрећним избором модела приватизације, дошло је до тога да су многа добра и успешна предузећа приватизована од стране људи са сумњивим капиталом а што је још горе, нови власници нису ни показивали жељу да та предузећа наставе са радом, а још мање инвестирају у иста. Агенција за приватизацију није водила рачуна о спровођењу уговора о куповини и условима куповине већ су се задовољиле својим делом од 20 одсто, који је купац морао да уплати. Да ли је то била аљкавост Агенције или јасна намера да се у то не упуштају, данас се о томе воде посебне истраге антикорупцијских органа. Била је то општа појава у Републици Србији, а и наша општина је делила исту судбину. Многа предузећа су престала да раде а са њима и велики број добрих радника остаје без посла и без услова за нормалан живот. Велики број њих је дошао у стање социјалне потребе а млади школовани људи без праве прилике да се запосле. Пољопривреда у општини није могла да надокнади велики број изгубљених радних места, процењује се број од 6.000 људи. Буџет општине није успевао да надокнади све те хендикепе, и настао је велики проблем (који се без солидарности Владе Републике Србије није могао решавати). Друго, задњих осам година на власти у општини Александровац је била једна ГГ која је добијала подршку бирача, али није имала по вертикали контакт ниједне политичке групације, што је велики недостатак групе грађана. Тај недостатак вертикале тадашње власти није се могао лако превазићи. Мале општине, као наша , ако немају солидарност од стране Владе Републике Србије осуђене су у заостајању у свом развоју. Колики је значај вертикале и солидарности Владе Републике Србије и појединих министарстава показаћу примером. Општински одбор СПС, на чијем сам челу, у периоду од 2008 – 2012. године је у општини Александровац, захваљујући доброј сарадњи са Владом Републике Србије и ресорним министарствима, пре свега министрима социјалистима, донела директне инвестиције у вредности од 5 милиона евра. Инвестирано је у реконструкцију пута Александровац – Крушевац, затим Витково – Стопања, изградња Ученичког дома, Полицијске станице. Све смо то урадили иако смо читаво то време били опозиција у општинској власти. Нисмо на то гледали као опозиција, већ смо радили у интересу грађана Жупе. И зато мислим да ће општинска власт која је формирана по републичком моделу бити више него успешна, јер ужива велику подршку Владе Републике Србије. Све су то разлози, због којих ја мислим, да се општина Александровац није развијала у складу са потенцијалима које реално има.

ДАЋЕМО МАКСИМУМ ДА СЕ У ЖУПИ БОЉЕ ЖИВИ

- Учинићемо све што је у нашој моћи да грађани општине Александровац живе боље и квалитетније. Ово не треба схватити као паролу, већ као остварљиву истину. Имамо подршку и помоћ Владе Републике Србије, имамо добре политичке и личне контакте са министарствима важних за нашу општину, имамо власт по републичком моделу и имамо стабилну коалицију на локалном нивоу – истиче др Новица Адамовић, заменик председника општине Александровац.

Бане Лачњевац

Живота Цветковић, одборник СПС у СО Александровац о свом утицају на политичке прилике у Жупи

НИСАМ ИГРАО ДВОСТРУКУ ИГРУ

Цветковић је дужи низ година био на челу општине Александровац. Након избора имао је жељу да направи коалицију СПС и ГГ „Покрета за Жупу", чему се успротивио врх партије.

Како оцењујете актуелну политичку ситуацију у Жупи?

- Морам гледати истини у очи и признати да у нашој средини нема политичке стабилности, што значи да не функционише успешно актуелна коалиција са пет партнера и то: „За Богату Жупу", ДС, СПС, СНС и УРС. А сетите се само предизборне кампање када су пљуштала обећања. Данас када се суочимо са стварношћу те приче постају комичне. Ако се у што краћем року не нађе излаз из присутне политичке кризе, не пише се добро за наше грађане.

Да ли сте желели да будете у коалицији са Покретом за Жупу? Ако јесте, везано за то питање следи још једно, да ли сте као члан Главног одбора СПС-а имали ауторитет или сте, како мисли јавност Жупе, играли двоструку игру?

- Када су већ у августу 2012. године наши коалициони партнери изазвали прву нестабилност у Скупштини, СПС је одмах тражио решење, те је Општински одбор СПС донео одлуку о коалицији СПС – 32 одборника, СНС – 4 одборника и УРС са три одборника, пошто је тада „Покрет за Жупу" са 26 одборника приступио одборничкој групи СПС. СПС је дакле имао сам већину, али желели смо да поштујемо републички модел. Истина је, да смо од републичког руководства СПС упозорени да не можемо сами формирати већину, већ да то треба учинити са СНС и УРС. Били смо дисциплиновани. Водили смо коректне разговоре, распоредили функције и области и добили стабилну коалицију са 39 одборника. Неочекивано, СНС и УРС на сам дан заказане Скупштине повукли су се из договорене коалиције. Зашто? Ко је овде играо двоструку улогу?

Према нашим сазнањима, од појединих политичких лидера нуђена Вам је функција председника Општине. Зашто нисте прихватили?

- Зато што сам поштовао претходни договор коалиционих партнера.

У јавности се говори да сте један од актера политичке дестабилизације у општини?

- И Ви и јавност добро знате ко је стварао све време нестабилност. Одборници СПС увек су поштовали коалицију за разлику од других. Али зар Ви очекујете да ми одборници прећутимо када се на Скупштини маргинализују наши предлози од стране коалиционих партнера. Зар нису све странке у кампањи говориле о развоју пољопривреде. Па како је могуће да се одбаци предлог СПС о формирању Дирекције за пољопривреду а да се уместо тога формира Дирекција за стратешки развој, како би се удомио председник ДС. Замислите, ову Дирекцију треба да води лекар, иначе човек у чијем председничком мандату су распродата жупска предузећа. Комично, зар не? Знате ли да је ДС приграбила чак 9 јавних предузећа и установа а СПС у локалној самоуправи нема ни једно лице са јавним овлашћењем. Ко овде ствара дестабилизацију?! Зар СПС на нивоу Републике нема премијера, зар здравство, образовање, инфраструктура нису области које воде министри социјалисти. Али на нивоу Општине све ове области узела Демократска странка. Само у Александровцу не важи, поред осталог, и принцип вертикале. А погледајте последице. Заустављена је реконструкције пута Александровац – Крушевац и Витково – Стопања, где се задње три године увелико радило захваљујући великој помоћи највишег руководства Социјалистичке партије Србије. Није започета реконструкција пута Кожетин – Ботурићи (деоница до Здравца требала је бити завршена до краја 2012. године), а није урађен ни кружни ток саобраћаја на укрштању регионалних путева у Виткову.

Да ли знате колико је народ у Жупи огорчен због чињенице да је за неколико месеци измењано више председника општине.

- То је последица непоштовања бирачке воље грађана.

Како ће у будућности, по Вашем мишљењу, изгледати политичка сцена у Жупи?

- Па тешко је замислити стабилну политичку сцену без учешћа „Покрета за Жупу", који је са 26 одборничких мандата био победник у прошлим изборима, наравно уз поштовање републичког модела.

Постоји ли у Вама жеља да поново будете председник општине?

- Нисам о томе размишљао.

Да ли сте задовољни са оним што сте учинили у периоду када сте Ви били председник општине?

- Имао сам мандат у условима санкција и економских блокада. Али и у таквим условима радило је преко 6.000 радника. Сачувана је свака фирма, свако радно место. Тада је Влада Србије усмерила преко четири милиона марака за подстицај жупске привреде. Нажалост, доласком ДОС-а после 2000 - те године искрчмарена су жупска предузећа. „Вино Жупа" је изузетак. Светао је пример радника „Арматура" који су својим прсима на фабричкој капији одбранили свој колектив од упада кризног штаба ДОС-а. Ево, та фабрика није приватизована али успешно ради. Имали смо озбиљне инфраструктурне инвестиције на читавом сеоском подручју. Започели смо решавање проблема пречишћавања отпадних вода, као и санацију односно дислоцирање депоније са Сињевца. Али 2000-те године и ове инвестиције су заустављене. У граду смо имали изградњу преко 12.000 квадратних метара пословно – стамбеног простора. Изграђена је Спортска хала, општинска зграда, Тржни центар „Расадник", стамбено – пословне зграде код Кула, и на бившем стоваришту „Слоге", зграде солидарности у Расаднику, зграда „Агробанке", и др. Наравно, увек се може више.

Да ли се осећате одговорним за недовршену зграду коју у шали зову „Скадар на Бојани", а која представља рупло у центру града?

- Баш вам хвала на оваквом питању. Прво, зна се да је инвеститор зграду општине завршио у року, као обавезу за уступљено земљиште за Тржни центар. Истина је да је дошло до кашњења радова на Тржном центру, али до 2000-те године нису били заустављени. Током августа 2000. године тражили смо решење са инвеститором да се радови убрзају. Општина се обавезала да да сагласност за пренамену 30 одсто непродатог простора и обезбеђени су инвеститори и то: за мега – маркет у подрумском простору, део простора за потребе пресељења Пореске управе прихватило је да финансира Министарство финансија док се највиши делови зграде зграде препројектују у стамбени рпостор за потребе расељених лица са Косова, уз финансирање Владе Србије. Нажалост, долази 5. октобар 2000.године, када ДОС преузима власт и терајући инат, инвеститору не даје дозволу за пренамену простора, па се тако радови заустављају. Иначе, тада су демонстрирали и силу и лажи, па су чак за Халу спортова говорили да ће потонути, која је срећом завршена пре 5. октобра. Али последице на Тржном центру су остале. Међутим, и после 12 година има више решења да се објекат заврши и стави у функцију, најкасније у року од 18 месеци, али то тражи конкретно ангажовање одређених субјеката.

Шта бисте на крају нашег разговора додали?

- Рећи ћу оно што је најважније. Политика се мора валоризовати кроз развој једне средине. Јер без привредног развоја нема напретка. Зато СПС инсистира на новој индустријској зони, између Бобота и Новака. Имамо ино партнере за програм дечијих пелена и грејача за аутомобилска седишта, као и домаће инвеститоре за производњу, пелета од лозе, за производњу чаша и поклопаца за паковање јогурта и др, где би се инвестирало 5 – 6 милиона евра, уз запошљавање 350 – 400 радника. Али, још увек није ни земљиште откупљено, нити су средства планирана општинским буџетом, па ће бити велика штета ако изгубимо ове програме и инвеститоре. Јер само економским напретком можемо зауставити исељавање из општине. Оптужујуће је да се данас тек сваки пети млади човек после студија веаћа у Александровац.

Дејан Милић

Кампања против алкохолизма и наркоманије

Црвени крст Александровца је у оквиру превентивне здравствене делатности у фебруару месецу, међу школском популацијом, покренуо кампању борбе против болести зависности, односно пре свега алкохолизма и наркоманије.

Кампања је отпочела 4.фебруара у Основној школи „Иво Лола Рибар", са школарцима седмог и осмог разреда и осмишљена је филмском пројекцијом, као и теоретским делом, који су резентовали школски психолог Невенка поповић (наркоманија) и социолог Славољуб Николић, чија је ужа професионална област социјална патологија и алкохолизам.

Кампања ће се наставити 8. фебруара у основним школама на терену – у Доброљупцима, Злегињу и Лаћисленду, за узраст од петог до осмог разреда, да би завршница била 11. фебруара, поново у централној школи за ученике петог и шестог разреда.

Даље, план Црвеног крста је да се до краја фебруара месеца кампања против болести завиности изведе и у ОШ „Аца Алкесић", те да се оконча марта месеца у Средњој школи „Свети Трифун".

Секретар Црвеног крста, уједно и предавач Славољуб Николић, истиче да је организација Црвеног крста, после објављивања трагичног податка у медијима од 15.новембра 2012. године, да је ученик шестог разреда школе у Крагујевцу завистан наркоман, као и невероватне информације иза тога, да је професор београдске Гимназије дилер дроге, одлучила да, у интересу заштите младе генерације, а и читавог друштва, интензивира програм за превенцију болести завиности.

Николић подвлачи да је алкохолизам код младих у односу на наркоманију умногоме распрострањенији услед веће толеранције пијења алкохолних пића у нашој култури, као и лакше доступности алкохолу, у односу на друге психоактивне супстанце, што је посебно изражено у Жупи, која је велики произвођач, где готово свака кућа има подрум за складиштење и где су обичаји и традиција узимања алкохолних пића, од колевке па до гроба, умногоме изражени.

Алкохолизам је социјално – медицинска болест, која по распрострањености заузима треће место у свету, одмах после болести срца и крвних судова, односно малигних обољења (рак-канцер).

Николић наводи да се алкохол, као и разне врсте дрога, узима из разлога што мењајући стање свести изазива опуштање, делујући умирујуће и седативно на централни нервни систем, ослобађа од разних страхова, даје осећај сигурности, поправља расположење, ствара привидан осећај моћи, снаге, еуфорије, осећај да постојећи проблеми који оптерећују личност нестају или да се макар за неко време потискују и одлажу. Нараво, алкохол при том неповратно уништава милионе нервних ћелија, пре свега мозга, стварајући психичку и физичку зависност, те непоправиве последице на физичко и душевно здравље алкохоличара, а тиме и тзв. социјалне последице. Даље инсистира само на последице алкохолизма пошто су оне по алкохоличара и његово окружење катастрофално штетне и тешко поправиве.

Д. М.

У школама широм општине Александровац одржана предавања

АЛКОХОЛИЗАМ И НАРКОМАНИЈА ПОГУБНА ЗА МЛАДЕ

ПОСЛЕДИЦЕ АЛКОХОЛИЗМА

Последице алкохолизма по физичко здравље су:

А) Оштећење желуца – Алкохол стимулише претерано лучење желудачне киселине, која, уз сам алкохол, оштећује и нагриза слузокожу желуца, што изазива болест упале слузокоже желуца (гастритис), као и чир на желуцу (улкус).

Б) Оштећење црева – Алкохол, такође, изазива упалу слузокоже црева, што онемогућава нормално функционисање на начин да онемогућава преузимање хранљивих материја и витамина из хране, што доводи до губитка тежине и општег пропадања организма. Даље, настају проблеми са нередовном столицом у смислу честих пролива или затвора.

Ц) Оштећење јетре – Називају је „лабораторија организма". Она је један од најважнијих органа у организму, из разлога што већина хранљивих материја које из црева прелазе у крв, пролазе кроз јетру ради даље хемијске обраде. Први стадијум оштећења јетре услед дејства алкохола је масна промена јетре (алкохолна хепатоза), где долази до нагомилавања масти у јетри када се она увећава. Ово се може излечити прекидом узимања алкохола. Други, много озбиљнији стадијум оштећења јетре је тзв.цироза јетре, где долази до њеног озбиљног пропадања на начин да јетрине ћелије изумиру, величина јетре се смањује, смежурава, оштећење је неизлечиво и доводи до смрти.

Д) Оштећење гуштераче (панкреаса) – који је важан орган за варење и служи за нормално одржавање шећера у крви. Алкохол оштећује гуштерачу, што за последицу има шећерну болест и често доводи до смрти.

Е) Оштећење мозга – мозак је централни регулатор свих процеса у људском организму. Човек се рађа са 7 – 10 милијарди нервних ћелија које граде мозак и кичмену мождину, и то су ћелије које се не могу обнављати. Алкохол уништава ћелије мозга и годинама смањује њихов број, па доводи до тешке болести излапелости (деменције), односно губитка памћења. Код алкохоличара деменција настаје у раној животној доби, после 30.године живота.

Ф) Оштећење нерава (живаца или дамара) – реч је о упали живаца, која се најпре испољава на рукама и ногама у виду трњења, боцкања, бола, лаке заморљивости, губитка снаге, грчева у мишићима. Иза тога се јавља подрхтавање прстију руку, па алкохоличар тешко може да попије прву чашицу пића. Даље наступа делимична или потпуна одузетост појединих мишића ногу, па алкохоличари имају велике тешкоће при ходу. Лечења ових поремећаја је могуће престанком пијења и дуготрајном терапијом.

Г) Оштећење сексуалне функције или сексуална немоћ (импотенција) – настаје због општег телесног пропадања и исцрпљености организма. Манифестује се на начин да жеља за сексом постоји, али потенција онемогућава реализацију. Тако настаје тешко психичко обољење познато под називом „болесна љубомора".

Последице алкохолизма на психичко (душевно) здравље настају штетним дејством алкохола на мозак, што доводи до тешких психичких поремећаја који се јако тешко лече у психијатријским установама.

Најчешће се јављa:

а) Делиријум тременс или алкохолно лудило – ова болест се углавном јавља код популације алкохоличара која пију жестока пића (вињак, ракију, лозу, виски). Алкохоличар осећа јак паничан страх од кога не може да заспи. Има халуцинације, привиђају му се мишеви, мрави, црви, који се крећу по његовом телу. Чини сумануте радње покушавајући да их стресе са себе и отера. Може бити и агресиван према околини, јер му се од капе на нечијој глави привиђају разјарене чељусти лава, који јури да га прогута. Потпуно је дезоријентисан у времену и простору. Не зна који је дан, месец и година, нити где се налази. Ово лудило се уз психијатријски третман и прекид узимања алкохола лечи, али поновно пропијање и јављање овог лудила трајно и непоправљиво оштећује функције мозга.

б) Демеција или излапелост – настаје због директног оштећења ћелија мозга и њиховог изумирања што за последицу има губитак памћења. Алкохоличар се не сећа догађаја од пре неколико дана, заборавља називе предмета које често иначе користи, једну исту ствар прича много пута. У одмаклој фази болести не могу да се старају о себи, не контролишу физиолошке потребе. Не препознају своје најближе укућане, брачне супружнике, своју децу, унуке. Ова оштећења мозга су коначна и непоправива. Лечење не може да заустави процес пропадања, али га успорава.

ц) Алкохоличарска болесна љубомора – Чешће се јавља код мучкараца него код жена

алкохоличара. Услед стања општег пропадања и исцрпљености организма долази до губитка сексуалне моћи, импотенције, иако жеља за сексом постоји. Алкохоличар је растрзан нескладом жеље за сексом и функционалне сексуалне немоћи па кривицу за своју немоћ пребаца на супругу, оптужујући је да га не жели као партнера јер има љубавника, што је наводно узрок његове немоћи. Љубомора доводи до сталних тешких свађа и физичких напада на супругу. Тражећи доказа за своје сулуде тврдње да га жена вара, алкохоличар уходи супругу, прислушкује телефонске разговоре, претура по интимном вешу тражећи трагове сперме љубавника, тражи љубавника скривеног у ормару, испод кревета и слично. Оптужује је да се шваларише са комшијом, кућним пријатељима, шефом на послу, често и са блиским рођацима... Женин живот се претвара у пакао, па обећава да ће се смирити ако му призна неверство, ако она то и учини, иако стварно нема неверства, настаје још гора ситуација која често доводи до убиства супруге, а све због њеног „неверства". Уколико алкохоличар прихвати лечење, његово стање може значајно да се побољша.

д) Алкохолна падавица – настаје оштећењем мозга. Болест се манифестује у драматичним нападима како за пацијента тако и за блиско окружење. Почиње губитком свести па алкохоличар тренутно пада као покошен. Настаје укоченост целог тела са фазама грчева, затим трзање тела са пеном на устима, често са крварењем услед неконтролисаног угриза језика. Често се невољно умокри. По завршетку напада јавља се поспаност, и губитак сећања док је напад трајао. Престанком узимања алкохола, лековима се спречава појава напада.

Размислите о томе и то добро – каже Славољуб Николић.

Одржана предавања у школама

ЗНАЊЕМ ПРОТИВ ЕЛЕКТРОНСКОГ НАСИЉА

У основним и средњој школи у општини Александровац одржано је низ предавања „Знањем против електронског насиља". Колико са једне стране интернет може да буде користан, али колико са друге стране друштвене мреже на интернету могу да буду злоупотребљене и опасне, посебно за млађу популацију. У том циљу су предавања „Знањем против електронског насиља". Предавање је организовало Министарство, представници Полицијске станице и школе на територији александровачке општине. Предавач и представник Полицијске станице у Александровцу Иван Чолић, између осталог, каже да у данашње време савремене информатичке технологије постале су доступне широкој популацији. Све масовније коришћење мобилних телефона, рачунара, интернета и разних друштвених мрежа (Facebook, MySpace, Twitter, Skype, и др.) створиле су могућност за појаву нове врсте насиља – тзв. „електронског насиља". Електронско или сајбер (cyber) насиље подразумева различите облике слања порука путем интернета или мобилних телефона, које имају за циљ да повреде, узнемире или на било који начин оштете одређену особу која се не може или се не зна заштити од таквих поступака.

Електронско насиље укључује подстицање групне мржње, нападе на приватност, узнемиравање, ухођење, вређање, несавестан приступ штетним садржајима, као и ширење насилних и увредљивих коментара. Као посебан проблем може се истаћи и ширење, за младе наизглед безазлених коментара о нечијем изгледу, успеху и сл. а да при том нису свесни да повређују особу на коју се то односи. Тако млади, несвесно, улазе у круг ширења електронског насиља. Електронско насиље често омогућава да идентитет насилника остане непознат. Такође, тешко је доказати да ли су поруке које су упућене са лошим намерама заиста проузроковале одређене нежељене последице по особу којој су упућене.

- Млади, као популација која добар део свог времена служећи се управо мобилним телефонима, рачунарима, интернетом и разним друштвеним мрежама, на тај начин (свесни или несвесно) постају главни актери у креирању атмосфере међу вршњацима. Ако имамо у виду да се поруке, фотографије или други садржаји путем интернета или мобилних уређеја шире невероватном брзином и да практично долазе до неограниченог броја корисника, електронско насиље као нова форма насиља, захтева планирање и осмишљавање читавог низа мера и хитност у поступању заједнице против ширења оваквих негативних друштвених појава. Препознајући све већу актуелност ове проблематике Министарство просвете (Школска управа Крушевац) у сарадњи са Министарством унутрашњих послова (Полицијска управа Крушевац) формирали су заједнички тим који је учествовао у презентацији пројекта под називом „Знањем против електронског насиља" – истиче Чолић.

Циљ овог пројекта јесте да се кроз извођење едукативне наставе у основним и средњим школама младима објасни шта заправо електронско насиље представља, који су механизми превенције и какав је поступак уколико су бити изложени оваквој врсти насиља. С тим у вези Полицијска станица Александровац, у сарадњи са основним школама „Иво Лола Рибар" и „Аца Алексић", као и Средњом школом „Свети Трифун" у Александровцу, узела је активно учешће у имплементацији овог пројекта, јер сматрамо да је потребно повећати информисаност и заштиту ученика основних и средњих школа, њихових родитеља или старатеља, као и повећати ниво свести грађана наше општине о проблемима електронског насиља у друштву и последицама истог.

- Едукативна настава биће настављена у ОШ „Иво Лола Рибар" у Александровцу и одељењима у насељеним местима Доброљупци, Злегиње и Лаћислед, ОШ „Аца Алексић" у Александровцу и одељењима у насељеним местима Плеш, Плоча и Ратаје и СШ „Свети Трифун" у Александровцу, а наставу ће реализовати професори информатике наведених школа, у сарадњи са полицијским службеницима ПС Александровац. За време извођења наставе ученицима ће бити додељени и флајери који садрже основне информације о електронском насиљу и на којима се налази и страна за родитеље како би и они били адекватно информисани – каже на крају Иван Чолић.

Д. М.

ТАРТУФИ НА КОРЕНУ ЛЕСКЕ - ПОСАО БУДУЋНОСТИ

Компанија "Грин Лабораторис" из Енглеске, преко филијале у Београду оснива мрежу потенцијалних сарадника за једно од највећих улагања у храну високог квалитета широм Европе, производњу тартуфа.

Тим поводом у сали СО Александровац одржана је презентација ове компаније којој је присуствовао велики број суграђана. Предавач је био Жарко Јанковић, инжењер пољопривреде, шеф пословнице у Крушевцу.

Изразивши задовољство због веома успеле презентације и одзива грађана, начелник одељења за пољопривреду и село, Југослав Ђурић је истакао овом приликом да је овакав вид презентације био неопходан да би се покренуле ове активности и у нашој општини.

- Наша процена је била да треба да извршимо једно овакво едуковање људи, једно обавештавање обзиром да је реч о новој производњи. На пољопривредним произвођачима је да одлуче да ли ће се овим уносним послом односно производњом бавити, истакао је начелник Ђурић.

Плантажно гајење тартуфа на корену леске је пројекат преко којег произвођачи улажу у своју њиву и свој рад. Пољопривредни произвођачи, на основу Елабората и стручне помоћи обезбеђене од стране пословница компаније, врше припрему и обраду земљишта, а компанија обезбеђује висококвалитетне саднице лески са тартуфима. Осим тога, обезбеђена је и стручно-техничка помоћ, а уз то је загарантован откуп и рода лешника и тартуфа по ценама на светској берзи. Уговор са компанијом се закључује на период од двадесет година.

Пројекат је закључен од почетка до краја. Ретко која производња у Србији може да се похвали тиме да има загарантовани откуп.

Крајњи резултати су изузетно повољни, а до засићења тржишта неће доћи ни за 400-500 година.

Компанија „Грин лабораторис" у сарадњи са локалном самоуправом и произвођачима организоваће едукацију за плантажно гајење тартуфа са садницама леске и контролисаће радове на плантажама. А да су плантаже тартуфа посао будућности говори податак да је производња ове врсте гљиве веома мала у односу на потражњу, а цена за 1 кг од 1000 до 5000 евра.

Г. Ђукић

Милан Шљивић био је 20 година председник општине Александровац

СВЕ СЕ ОПРАШТА, АЛИ УСПЕХ НИКАДА

Политиком се нисам бавио, јер ме није мнгого занимала. Моје опредељење била је привреда, којој сам посвећивао велику пажњу – каже Шљивић у разговору за „Жупске новине"

Ово је разговор са човеком који је, од средине па скоро до краја прошлог века, обележио део историје у Жупи и Александровцу. Реч је о Милану Шљивићу, који је постигао својеврстан рекорд – скоро 20 година био је председник општине Александровац. Како је обележио то време? Његова прича креће овако...

„Дипломирао сам крајем јуна, први у мојој генерацији на Пољопривредном факултету, у Земуну 1960.године и дошао у Александровац. Већ у септембру, руководство Општине понудило ми је место управника тадашње Задруге „Вино Жупа", која је са осталим земљорадничким задругама, којих је било преко 10, биле су организоване преко среског Савеза земљорадничких задруга у Александровцу. Пошто се ближила берба грожђа, није било времена за размишљање а био сам и њихов стипендиста, прихватио сам ову понуду и тако постао њен управник, која ће после спајања свих земљорадничких задруга постати касније Комбинат „Вино Жупа", чији сам ја постао директор. „Вино Жупа" је већ тада постала, са спојеним земљорадничким задругама, озбиљна радна организација, са пар стотина радника, са већ запослених 7 – 8 младих дипломираних, факултетски образованих људи. „Вино Жупа" је већ тада успешно радила и била позната и призната у тој грани, не само у Србији. Некима је већ тада тај успех сметао, јер се код нас углавном много штошта опрашта, а успех никако и никада. Већ почетком 1963. године руководство ме је позвало на договор да поднесем оставку на место директора, а да бирам коју ћу функцију да обављам у Општини. Нуђено ми је да будем директор Пољопривредне школе, начелник за привреду или шта ја одаберем. Ја сам то одбио и вратио се у фирму, где сам сарадницима испричао шта су ми предложили. Неки моји сарадници саветовали су да прихватим или ће они свим силама желети да нам нанесу штету и да нам ометају успешан рад. Био сам доследан у одлуци и очекивали смо шта ће се даље догодити".

Након тога, господина Шљивића, када су се у то време ближили избори, руководство, односно тадашњи председник општине Жика Симоновић нуди му да буде председник општине.

„Био сам зачуђен и изненађен и нормално, после свега шта се догађало, ја сам то одбио. Након неколико дана, поново су ме позвали и поновили свој предлог, који сам ја поново одбио, јер је „Вино Жупа", коју сам водио са својим сарадницима, успешно пословала, напредовала и даље се ширила. У међувремену, чаршија је већ чула за ову понуду и почеле су разне приче, а мене су сретали угледни грађани, као што су били Никита Петровић, први председник среза Жупског, Чеда Јовановић, бански већник, Никола Петровић, винарски трговац, Микља Петровић, апотекар у Александровцу и многи други, и говорили ми – ти си наше чаршијско дете, прихвати то ради грађана Жупе и наше мале чаршије. На њихово наваљивање, пристао сам и тако сам постао председник општине Александровац. На место председника био сам нешто око 20 година, при чему се поштовао Устав, па је могло да се на тој функцији буде два мандата, па прекид, па поново бирање. Тако у једном мандату како нисам могао да будем председник, изабран је др Хранислав Дуњић, као волонтер, без надокнаде, а ја сам био плаћени потпредседник, и углавном обављао функцију председника. За време мојих мандата нисам се много бавио политиком, која ме је мало интересовала, јер ја сам био и остао привредник".

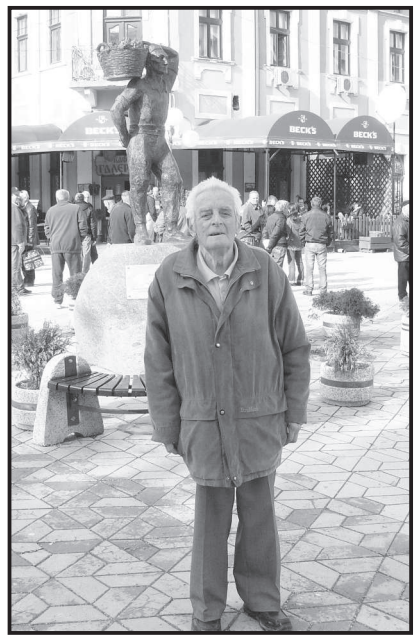

Како каже, политика га није занимала. Његово опредељење била је привреда, којој је углавном посвећивао велику пажњу.

„Чак и као посланик у Скупштини Србије, у два мандата, био сам у Првом мандату у Привредном већу Скупштине Србије, а у Другом мандату у Одбору за пољопривреду, при Парламенту, јер сам настојао да у тој области помогнем. Био сам нормално оспораван и хваљен. Оспораван сам био углавном због успешности, а хваљен захваљујући резултатима који су били видљиви и запажени. Организације које сам водио биле су запажене и хваљене. Тако као управник економије Пољопривредне школе коју сам водио у то време, Пољопривредна школа и њена економија проглашавана су за најбоље у Србији. Као директор Дома културе био сам међу најуспешнијима и добио Златну значку Културно – просветне заједнице Србије. У Радној организацији „Вентил", која је већ била у стечају, постигли смо запажене резултате, фирму извукли из кризе и већ у другој години пословања добили највише признање Регионалне коморе Краљево – Првомајску награду за плодан и успешан рад, јер смо већ тада имали преко 450 радника, са добрим платама, тако да ником није падало напамет да иде у гастарбајтере. Оспоравали су ме понекад и без разлога а није било тешко, јер све што сам радио, радио сам часно и поштено, и веома успешно".

А прича даље изгледа овако. Сва оспоравања његовог рада била су неоправдана,. Није обраћао пажњу на то, а имао је широм отворена врата да бира шта ће да ради. Упркос томе, остао је у Жупи.

„Када сам дошао за председника општине, Александровац је био мала чаршија, са нешто око 900 становника, без привреде и индустрије. Постојала је само једна занатска радња, са 10 – 15 занатлија и звала се „Колумбо", и столарска радионица, са 25 – 30 радника у старој магази. Постојале су две трговинске фирме „ Слога" и „Звезда". Поред „Вино Жупе", којој су припојене све задруге, изузев З.З. Ратаје и Горњи Ступањ. То је била сва привреда и индустрија. У граду је било подигнуто само две стамбене зграде, по 6 -7 станова. Тад се родила и идеја да почне градња „Дискос-а" и „Жупљанке". Од тада па надаље сваке године рађала се нова фабрика, или нови погон. Били смо веома успешни, па смо ми и Горњи Милановац проглашени за најнапредније и најуспешније општине у Србији, и у категорији нама сличних по величини и обиму и пространству".

У време, у коме је Милан Шљивић био председник општине, урађено је низ значајних инвестиција.

НАЈГОРА ЈЕ НЕИЗВЕСНОСТ

О политичарима не жели да говори, нити оцењује њихов рад , јер сматра да је свако иза себе оставио траг по коме ће га ценити или брзо заборавити.

„Што се тиче политичке ситуације мислим да није добро ово надмудривање и промене које долазе, јер људи треба да раде, треба омогућити изабраној власти да раде без трзавица, па после одређеног времена оценити рад, па је похвалити или сменити. Најгора је неизвесност и трзање, јер то не води ничему. У интересу грађана треба се ујединити и заједничким снагама помоћи Жупи и грађанима, јер за то ипак има услова.

Још давне 1992.године повукао сам се из политике, мада су ме многи убеђивали да се кандидујем и да ћу сигурно добити. То ме није занимало, јер кад једном одеш, не враћај се више, а мора се признати да су се времена променила и да су се људи променили. Желео сам и сада желим да помогнем, тако сам за време док је био председник др Чедомир Петковић, са нашим земљаком проф. др Миланом Јакшићем успели да од Норвешке владе, преко њиховог амбасадора у Београду и неких наших људи у Норвешкој обезбедимо 750.000 евра за комплетну замену цевовода, у дужини од 26 километара, од Рогавчине до Александровца, са повећаним пресеком и гаранцијом за цеви од 100 година. Амбасадору Норвешке уручена су признања и додељено звање почасног грађанина Александровца, док проф.др Милану Јакшићу није уручено никакво признање".

„Међу сарадницима који су ме верно пратили, тешко их је набројати, али треба поменути бар неке: Радоје Вучковић, звани Цуцула, Доса Ћурић, Гоја Добричић, Столе Станковић, др Хранислав Дуњић, Божа Михајловић, Ива Ивановић, Мића Миљаковић и многи други. Од инвестиција треба издвојити, као највеће: довођење воде са извора реке Расине, у дужини од 26 километара (давне 1968. године), кроз камењаре, долине, висове, све са тешким ручним радом, није постојала никаква механизација, па су око 500 радника, дан и ноћ, ручно копали канал за будућу трасу. Тада ни већина градова, као што су Краљево, Крушевац, Крагујевац и многи други нису имали решен проблем водоснабдевања. Тој генерацији припала је част да изведе то епохално дело, које ће се памтити по значају за даљи развој Жупе. То епохално дело омогућило је опстанак и развој општине Александровац, јер то је био услов да се све гради и развија напред у овој општини. О себи да дајем оцену није умесно, али признања која сам добио и како сам биран за председника, то довољно говори. Задовољан сам кад могу уздигнута чела да прошетам нашом малом чаршијом и нашим селима и да нико на мене не упире прстом да сам нешто упропастио и себи прибавио неку корист".

Није желео да се кандидује за одборника јер, да је то хтео имао је, како истиче, времена од 1992.године, када му је престао мандат. А на питање који је његов мотив да се поново политички ангажује, одговорио је:

„Овог пута су ме многи убеђивали да идем на листу, што сам упорно одбијао. Али када су најзад рекли да сам био први директор „Вино Жупе" и да ме тај колектив уважава, па сам чак пре тога добио и Златну плакету „Вино Жупе" за успешан рад, а посебно ме замолили председник Компаније и генерални директор, прихватио сам да ме ставе на листу „Покрет за богату Жупу", не улазећи у то на ком броју ћу бити. На првој седници Скупштине, којој нисам ни председавао, поднео сам оставку на одборничко место, што је усвојено, тако да сам на Првој седници престао да будем одборник".

Његова порука лидерима јесте да се удруже и раде поштено и заједнички, да се не обазиру на то шта је било и шта је ко рекао, јер постоје државни органи који треба да раде свој посао.

„Данас, после свега шта је урађено и када заокружим животну и политичку и радну причу морам бити задовољан, јер је Жупа много напредовала и постигла запажене резултате, на свим пољима рада. Били смо у то време међу најбољима, најуспешнијима и познати широм Југославије. Ти резултати треба да служе за понос тим генерацијама, који су једну учмалу, сиромашну и неразвијену општину сврстали у ред најуспешнијих и најнапреднијих у тадашњој Југославији. Али данас, када се осврнем и саберем шта је све урађено и докле смо дошли, а знајући за наше шансе и могућности, могу слободно рећи да смо могли више и много боље, јер смо имали међу угледним и важним људима велику подршку и жељу да нам помогну". ***Д. Милић***

ДОБИО ВЕЛИКИ БРОЈ ПРИЗНАЊА

За време службовања (рада) Милан Шљивић је добио велики број одликовања, признања, повеља и захвалница, међу којима је најзначајнији: – Орден рада са златним зрацима. Поред овог признања, добио сам између осталог, и следећа признања: - Орден рада са златним венцем, Орден заслуга за народ са златним зрацима, Орден за војне заслуге са златним мачевима, Орден за неговање традиција ослободилачких ратова 1912 – 1918.године, Златну значку Културно – просветне заједнице Србије, Златну значку Покрета горана Србије, Златну значку Народне одбране Србије, Златну значку Цивилне заштите Србије, Повељу Скупштине општине Александровац, Повељу града Нове Горице, преко 50 захвалница, диплома и повеља општине Александровац и њене привреде, оснивање око 20 нових фирми, изградња водовода, пешачке зоне и других значајних инвестиција и објеката од ширег друштвеног значаја. Ушао у књигу 4000 најуспешнијих људи Србије.

На основу члана 53. Статута општине Александровац („Службени лист општине Александровац број 7/2008, 1/2012 и 13/2012) и члана 4. Правилника о наградама талентованим ученицима и студентима са територије општине Александровац („Службени лист општине Александровац" број 1/2010),

Општинско веће општине Александровац расписује:

КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ НОВЧАНЕ НАГРАДЕ ТАЛЕНТОВАНИМ УЧЕНИЦИМА И СТУДЕНТИМА

Право учешћа на конкурсу имају: ученици основних и средњих школа са територије општине Александровац за освојено прво, друго и треће место на међународним или републичким такмичењима и олимпијадама знања, које организује надлежно Министарство, студенти који постижу натпросечне резултате у току студирања изражене кроз просечну оцену током студирања – најмања просечна оцена 9 и студенти којима је одобрено учешће у међународној размени студената ради стручног усавршавања.

Учесници конкурса – студенти уз пријаву на конкурс прилажу:

- доказ о просечној оцени (9 и више) у току студирања односно доказ да му је одобрено учешће у међународној размени и да је изабран на конкурсу ради стручног усавршавања на неком од страних универзитета, института и сл.
- доказ о пребивалишту, односно боравишту за избегла и расељена лица на територији општине Александровац.
Учесници конкурса – ученици уз пријаву на конкурс прилажу:
- фотокопију дипломе о освојеном једном од прва три места на међународном и републичком такмичењу,
- доказ о пребивалишту, односно боравишту за избегла и расељена лица на територији општине Александровац.

Пријаве на конкурс достављају се на адресу: Општинско веће општине Александровац – Комисија за доделу награда, ул. Јаше Петровић број 26, Александровац.

Пријаве на конкурс се достављају почев од 5.фебруара 2013.године, до 18.фебруара 2013.године.

Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати.

ОПШТИНСКО ВЕЋЕ ОПШТИНЕ АЛЕКСАНДРОВАЦ

Православна нова година прослављена на градском тргу у Александровцу

У ДУХУ ТРАДИЦИЈЕ

Добра орагнизација заслужна за добро расположење и најлепше жеље које су Жупљани пожелели себи и другима у Новој години

Туристичка организација општине Александровац у сарадњи са Колом српских сестара, Домом културе, Културно-просветном заједницом, СШ "Св. Трифун" са Домом ученика, Канцеларијом за младе, АД "Вино Жупа", организовала је дочек Српске Нове године у центру града. Све је почело ватрометом најлепших боја и звуцима трубе оркестра Драгана Цогољевића из Чачка.

За ово православно вече у казанима се кувао врућ чај, ракија и вино, да се Жупљани окрепе и загреју ове хладне, јануарске вечери. Домаће пите, слане погачице, кифлице, колаче и разне друге ђаконије, спремиле су чланице Кола српских сестара. Све лепо и укусно, а џабе.

У почетку су се грађани устручавали и снебивали да ли да се послуже или не, али касније се заиграло и коло. Било је то право домаће дружење. Весело, спонтано, као што то обично и бива код добрих, српких домаћина.

Туристичка организација се потрудила да Жупљани заиста уживају. Ломила се чесница, а сребрњак, дар СТР „Ми и Ви", припао је шестогодишњем Давиду Миодраговићу.

За добро расположење и весело вече које се наставило до дубоко у ноћ, заслужни су и домаћи бендови Веном Кисс и Апсолут Бигинерс.

Захваљујући доброј организацији ово православно вече протекло је у духу тардиције, одличног расположења и лепих жеља које су Жупљани пожелели себи и другима. Пуно здравља, среће и љубави и нових радних места, рекли су нам наши суграђани!

Покровитељ ове манифестације је општина Александровац.

Г. Ђукић
ФОТО: Лазар Б. Катанчевић

Venom Kiss

Сребњак у срећним рукама малог Давида

Позоришни првенац александровачких ђака

ПРЕДСТАВОМ „СРПСКЕ МАЈКЕ" ФАСЦИНИРАЛИ ЖУПСКУ ПУБЛИКУ

Апокалипса, ватра, Немањићи, повици српских устаника, део су занимљивог драмског комада "Српске мајке", који су поводом Св. Саве у александровачком Дому културе извели ученици средње школе "Свети Трифун" и ОШ "Аце Алексића". У реализацији ове преставе , коју је жупска публика наградила аплаузима и овацијама, учествовало је преко 60 младих глумаца који су дебитовали на даскама које живот значе.

Главни протагонисти тог драмског дела су српски страдалници у одбрани родне груде од завојевача и окупатора. Њих оплакују сестре и мајке кроз једанаестовековни период борбе српског народа за слободу. Почев од кнегиње Милице, монахиње Јефимије, удовице Мионе Џамић, Милице Стојадиновић Српкиње, као и мајки славних српских научника и поборника српства: Тесле, Пупина, Миланковића, Милеве Марић...

О српској мајци, жени, домаћици, чувару огњишта и ратнику глумци су редом приповедали.Подсетили су публику на чињеницу, да је она, током бурне историје српског народа била много пута понижавана, али јој то није сметало да се уздигне до небеских висина.

Са аутентичном костимографијом, сценографијом, музичком пратњом, визуелним ефектима, глумом којој би позавидели много искуснији зналци тог заната, преко шездесет младих александровачких дебитаната оставило је крцату позоришну дворану александровачког Дома културе без даха. По завршетку представе публика је дуготрајним аплаузом и овацијама наградила све актере ове позоришне представе: професор Велибора Симчевића и ученика IV разреда александровачке Гимназије Немања Јефтовић, ученика IV разреда александровачке Гимназије, који су написали сценарио и режију за ово драмско дело. Потом, наставнице Оливеру Рилак и Милицу Бојовић, које су помогле у режирању ове драме, те костимографе Ђурђу Марић и Анђели Видојевић. Заслужене аплаузе добили су музичари средње школе "Свети Трифун", као и хор ученика ОШ "Аца Алексић".

Како нам је потврђено у поменутој средњој школи, ова представа биће до јуна месеца ове године изведена у крушевачком позоришту, као и другим позориштима Расинског округа.

Гвозден Здравић

У Завичајном музеју Жупе бројним активностима свечано обележен Свети Сава

ОТВОРЕНЕ НОВЕ ПРОСТОРИЈЕ

Завичајни музеј Жупе по традицији и ове године обележио Светог Саву. У оквиру прославе Светог Саве, која је уједно и слава ове установе, отворене су и нове просторије. Просторије је свечано отворио Драган Благојевић, председник општине Александровац. Потом је обављено сечење славског колача. Владимир Рашковић и Бобан Прибановић, досадашњи колачари, колачарство су предали Радету Величковићу – Рују, иначе, првом колачару након отварања Завичајног музеја Жупе.

Била је ово прилика и за сећање на недавно преминулог професора Милослава Бонџића, који је оснивач ове установе. А велики број гостију на слави, одушевио је мали, али велики Вук Џамић, говорећи песму посвећену овом празнику.

Овом приликом в.д. директора Завичајног музеја Жупе Јелена Тодоровић Гавриловић истакла је да се сви запослени труде да још више грађане Жупе и Србије упознају са богатим културно-историјским наслеђем, којим се и веће средине не могу похвалити. У том циљу отворене су и нове просторије, у коме ће бити обрађено и остављено благо, које представља идентитет Жупљана и оставштину за будућност.

Д. М.

МАЛИШАНИ ОБЕЛЕЖИЛИ САВИНДАН

У петак, 25.јануара у Предшколској установи Наша радост изведена је приредба посвећена великом српском просветитељу Светом Сави. Родитељи и деца могли су да гледају и слушају децу старијих и припремних група који су се представили пригодним рецитацијама и игроказима, а хор предшколаца извео је и Химну Светом Сави.

Стевка Савковић, директорица ове установе, каже да ће обележавање овог великог празника, на велику радост све деце у вртићу, постати традиција која ће се наставити и убудуће.

По први пут у Жупи изашао тематски зборник

НЕМАТЕРИЈАЛНО КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ И ЛОКАЛНА СРЕДИНА

Као резултат савремених истраживања александровачке Жупе и околних области је Први тематски зборник „Нематеријално културно наслеђе и локална средина". По први пут у Жупи изашао је Тематски зборник чија је промоција одржана у Завичајном музеју Жупе.

На промоцији су, након уводне речи домаћина Јелене Тодоровић Гавриловић, в.д. директора Музеја, говорили др Ивица Тодоровић - етнолог, уредник зборника, др Бранко Златковић - филолог фолклориста, коуредник, Маја Маријановић - етнолог, коуредник зборника.

Цео пројекат отпочео је Иван Брборић. Пројекат је настао под покровитељством Министарства културе и Завичајног музеја Жупе, а овом приликом одрађена је тек 1,5 насеља у Жупи.

Циљ је да се што сложеније обухвати ова област са свих страна и да се да комплетан пресек.

Г. Ђ.

Средња школа „Свети Трифун" обележава Дан школе

РАЂАЊЕ ШКОЛЕ

Из ученичког пера сазнајемо бурну историју ове наше школе

Давне 1889.године у Нишу је организован збор винара и виноградара. Тај збор је дао значајан допринос, између осталог, токовима развоја и реализације идеје о оснивању пољопривредних школа у Србији, а тиме и у Жупи. Збор је донео следеће одлуке: Отворити државни лозни расадник у Александровцу, Основати Виноградарско – воћарску школу.

Чланови Српског пољопривредног друштва дали су подршку овом предлогу. Учитељ Драгомир Агатоновић 1904. године утиче на убрзање идеје о оснивању школе. Време од 1902. – 1926. године било је време припремања просторно – материјалних па и програмских услова. Али прошло је нешто више од три деценије да сан виноградара постане јава. И коначно школа је отворена 1926.године!

У почетку школа је почела као једногодишња, са називом: „Средња воћарска и виноградарска школа". Била је такође и курсна школа која је имала 10 предмета, везаних за струку. Право уписа имали су само младићи са 16 година, док младићи са 20 нису имали то право. 17.августа 1928.године донете су промене у СВВШ: школа не ради више једну годину већ две, школска година почиње 1. октобра, а завршава се 31.августа наредне године, такође, школа добија нове предмете, све укупно 22 предмета се предавало...

Владао је висок ниво дисциплине и велика строгоћа, што показује податак да је од 100 матураната једне генерације, школу завршило само 65. Током дугог низа година, наша школа је претрпела велике промене што се тиче имена, изгледа, звања... Школска1933/34. ради као трогодишња школа, а 1939.године мења назив у „Ниша пољопривредна школа".

Током Другог Светског рата, НПШ је радила са прекидима. Њене просторије, као и сви објекти, паркови и дворишта, користили су и за друге сврхе. Под кровом је школе је уточиште тражила и војска. Боравак војске у НПШ причинило је значајне штете. Уништена су ретка стабла и парковско растиње, однета је крупна и ситна стока са економије, однет је такође и материјал намењен за израду школских униформи... Током рата у Жупи није ништа значајно порушено. Школске 1946/47. НПШ мења свој назив у „Специјална виноградарска школа". Поново 1949. године добија назив „Специјална школа за заштиту биљака", да би убрзо вратила звање Воћарско – виноградарска, а 1951. године добија и звање СРЕДЊА. Врло често и дуго школа је у свом називу носила епитет СПЕЦИЈАЛНА, јер је константовано да испуњава све захтеве за специјализацију у воћарству и виноградарству. Али ово нису једина имена која је ова школа носила. Већ 1948. школа се зове „Дирекција Специјалне виноградарске школе". Убрзо ДСВШ мења статус. После ове промене она се зове „Дирекција Средње виноградарске школе".

Током 1952.године надлежни републички орган разматра о укидању школе. Иако задовољавајуће бројно стање, и по успеху генерација из 1961. године изненадним решењем, а и без најаве, одлучује да то буде задња генерација. Разлози су били бројни, од оних да је мали број ученика из Жупе, до оних материјално – финансијских, којих је заправо и било. Затварање школе није мирно прихваћено.

Почели су да се скупљају потписи за наставак рада школе. Потписе су давали професори, грађани, родитељи, па чак и сами ученици. И тако се припремала петиција. Петицијом је тражено да се одобри рад школе. На сву срећу понуда је била прихваћена. Одобрен је упис за 1963/1964. После неколико месеци, школа постаје четворогодишња. Од 1963. године школа је имала још трансформација, али је до дана данашњег остала Средња - четворогодишња са новим смеровима. Такође, школа је од 1963. године постала мешовита, 1975/76. школа је организована са гимназијом, економијом и школом ученика пољопривредног смета. Од 1985. године школа ради као Пољопривредно – техничка, са трогодишњим и четворогодишњим трајањем. Такође, школа је носила и назив „Образовни центар 9.мај". Као таква радила је до 2004. године.
У 2005.години, школа је по трећи пут Средња, али више не Пољопривредна већ „СРЕДЊА ШКОЛА СВЕТИ ТРИФУН" – Александровац, у Крушевачкој улици. Школа има четири смера: пољопривредни, машински, прехрамбени и гимназију. Данас се „Свети Трифун" може похвалити људима од интелекта, као бисерима свог рада и службе у обогаћивању многих људи који су свакако вредни помена. Помислите ли понекад да вам ђачки живот тешко пада? Да сте уморни од ђачких обавеза, и да су професори сувише строги према вама? Можда бисте размислили двапут о томе када би знали какав је био ђачки живот ваших предака пре приближно 70 година. Читајте даље и надамо се да ћете убрзо променити мишљење... Са гледишта данашњих ученика, казне су биле јако ригорозне, тако да је и за сваки несташлук ученик могао добити укор управитеља (попут укора директора). Ако се мало потрудите да професор запази ваше „слободно понашање", могли сте добити казну једнодневног затвора, али тако да не губите часове, већ бисте казну служили празничним данима, док ваши другови уживају у том слободном, празничном дану. Уколико бисте постали редовни посетилац школског затвора, били бисте искључени из школе...

НАША ПРОЛЕЋА

Лист ученика Средње школе „Свети Трифун"

Редакција: Јана Митровић, Младен Шљивић, Немања Јевтовић, Милош Тодоровић, Јелена Маринковић, Милица Миленовић, Јелена Себић

Руководиоци Новинарске секције:
проф. Снежана Арсић, проф. Томислав Милић

СТАЗАМА ПРОШЛОСТИ

Већина ученика који похађају Средњу школу „Свети Трифун" не знају историјат наведене школе. У њиховим главама се мимоилазе разна питања: Када је школа настала? Ко је за то заслужан? Како је дошло до идеје о оснивању ове школе? Која је разлика између данашњег школовања од школовања када је и сама школа настала? Ми смо били радознали и сазнали одговоре на ова питања!

Фото галерија

ЧИЈИ ЈЕ ОВО НЕМАР?

Фотографије које ћете видети показују наш немар или однос надлежних служби према ономе што се свакодневно дешава око нас и нарушава леп изглед и природног амбијента а истовремено угрожава и загађује природу чији смо саставни део.

Снимили смо депоније у више месних заједница Жупе и погледајте...

Стубал

Зар мостови не спајају људе, чак и мале ћуприје. Али, ускоро их више неће спајати. Погледајте мостове у Месној заједници Стубал, а оваквих има и у другим селима. Ко је одговоран?

Стубал

Вуков До

Трнавци

Трнавци

Када је велико невреме, мештани приградског насеља Вуков До практично су блокирани и тако близу центра вароши. А опет тако далеко...

Вуков До

У наредном броју настављамо. Криви смо и ми и они. Само вас гледамо.

Д. М. – Б. Л.

Анонимно писмо Редакцији нашег листа

ОПТУЖУЈУ РАЈЧИЋА ЗА КОРУПЦИЈУ И ПУСТОШЕЊЕ ШКОЛЕ

У редакцију Жупских новина, ових дана стигло је анонимно писмо, које врви од оптужби на рачун директора Средње школе ''Свети Трифун'' у Александровцу, Бранка Рајчића. Рајчић демантује све наводе и тврди да је радио у складу са законом

У писму стоји сијасет питања и то: Да ли је тачно да се у Средњој школи ''Свети Трифун'', са Домом ученика из Александровца, крше прописи и закон? Да ли је тачно да су сви тендери намештени? Да ли је тачно да је школа приватно власништво директора Бранка Рајчића? Да ли је тачно да се на тендер за екскурзију школске 2012/13. године јављају само две агенције а не најмање три по закону, и да директор ипак спроводи тендер и бира неповољнију понуду за децу и родитеље?

На жалбу друге агенције тендер пада. На поновљеном тендеру, који директор сам спроводи бира се иста агенција. У међувремену, родитељи уплаћују рате агенцији која је добила извођење екскурзије у поништеном тендеру. Да ли је неко био сигуран да ће и у поновљеном тендеру извођење екскурзије добити иста агенција? Поменута агенција има привилегију да сваке године добија извођење екскурзије. Зашто?

Да ли је случајно да супруга директора, два пута у року од месец дана одлази на путовање у Грчку и Италију са агенцијом која изводи екскурзију и како правда недолазак на посао? Да ли је тачно да директор треба да мења професора математике и да закључује оцене а да у школи има још пет професора математике? Директор је професор сточарства. Колико наплаћује када закључи позитивну оцену после свих јединица у рубрици?

Ово се дешава у одељењу IV/5, школске 2011/12. године.

Да ли је тачно да се у два случаја, после усвајања успеха школске 2011/12. године, на седници Одељенског већа, по наређењу директора - на поновљеној седници Одељенског већа деци поправљају оцене прегласавањем? Зашто се крши закон и да ли су сведочанства деце веродостојна? Да ли је тачно да М. И. завршава ванредно четворогодишњу пољопривредну школу и то за једну школску годину, да би добио боље и плаћеније радно место? Да ли је то награда од директора за послушност?

Да ли је тачно да је директор у добрим односима са просветним инспектором из Краљева, чак толико добар да не мора да поступа по записнику истог инспектора (пријем радника у Дом ученика)?

Да ли је тачно да је директор тражио новац радницима да би добили решење на неодређено време за рад у Дому ученика?

Да ли је тачно да су сви проблеми око пријема радника у Дом ученика настали јер је директор на радно место портира хтео да запосли кума од своје супруге? Да ли ј тачно да је кума од директора Рајчића, и после истека рока од шест месеци волонтерског рада у школи, и даље редовно долазила у школу, водила децу на праксу, а да притом нема никакав уговор о раду? Да ли то сваки пролазник са улице може да сврати у школу и држи наставу или је посреди нешто друго?

Да ли је тачно да је пијани директор, на дан када су радници Дома ученика частили колектив, истерао све раднике Дома и госте, и закључао Дом?

Да ли је тачно да кров Дома ученика није урађен по прописима, да прокишњава и даске труле? Да ли је тачно да је Дом ученика покривен са црепом који нема четири ћошка (са фелером) а да директор није ставио примедбу извођачу радова? Зашто није? Ко је добио тендер и ко је радио вентилацију у кухињи Дома ученика и колико су ти радови плаћени када вентилација и после више поправки не ради, исто се дешава и са парним грејањем. Да ли је тачно да школа купује огромне количине нафте довољно да се обради десет пута већа економија?

Како се правда километража на школском аутомобилу када га М. И. користи и поподне за обављање приватних послова (његових и директорових)? Да ли је тачно да школски трактор ради на приватним имањима и ко то наплаћује? Да ли је тачно да је директор продао трећи и четврти откос детелине (поред градске хале) и откос траве изнад Вино Жупе на више хектара површине, без расписивања лицитације и колико је за то добио пара? Да ли је тачно да овакава директор треба да и даље има подршку?

Поводом свих ових оптужби из анонимног писма, директор Средње школе ''Свети Трифун'' у Александровцу, Бранко Рајчић, казао је:

„Средња школа ''Свети Трифун'', са Домом ученика, је сложена образовно-васпитна установа која у свом саставу има три различита образовна профила са великом економијом, Домом ученика и објектима. Па отуда представља погодно тло за најразличитије коментаре оних који не схватају сложеност посла једног директора образовно-васпитне установе.

За ове опотужбе које ми се стављају на терет меродавни су одговарајући инспекцијски органи и Министарство просвете а не анонимна особа.

У сваком тренутку могу одговарајућим органима доставити сву документацију о мом раду.

Не прихватам никакве коментаре за које не постоје докази као и оне ставове иза којих стоји неко ко нема храбрости да се потпише именом и презименом.“

Ж. Н.

У посети рукотворним, радним и енергичним људима

РАДОВАН – РАКА ЛАЧЊЕВАЦ – ПРИМЕР РАДНОГ ПЕНЗИОНЕРА

Док је некада у вечерњим часовима кроз прозоре сеоских кућа шкиљила светлост лампе гашњаче, а унутра уз песме и попевке прело, ове дцембарске вечери кроз прозоре куће Радована – Раке Лачњевца из Стањева бљешти светлост сијалица, а унутра опет прело, али сада усамљеног Раке кога сам затекао са кудељом о појасу и напреденим вретеном у руци. Невероватно. Рака преде жицу и то без наочара. Уследило је одмах сликање без намештања, а онда срдачан разговор.

Две куће са терасама везаног типа сређене до одушевљења и двориште као у бајци, одају слику домаћина Раке, човека од 82 године, који је оставио кудељу и вретено да би ми испричао своју животну причу. Штета што није било више слушалаца или чак једно одељење ђака.

Рака, тако га сви знају и зову, отишао је у пензију пре 25 година са радног места пекача у Циглоцрепани у Стањеву. Радио је у сурово тешким условима – дим, пепео, загушљивост, висока температура. Али, упркос свему томе очувао је виталност, ментално здравље, слух, вид...Прича о овом необичном човеку није усмерена на његове године и повећи пензијски стаж, већ на животну енергију која га и дан – данас не напушта, на наук младима који буду прочитали ове редове, шта све човек може у животу.

Радни дан нашег доброг човека Раке почиње одласком до Александровца бициклом, са Лачњевског брега у Стањеву, на виђење са пријатељима и куповину неопходних намирница, а потом се наставља у кући плетењем чарапа, џемпера, сукњи, столњака, прекривача и других изазова, па онда у посебној радњи у дворишту оплетањем балона свих величина, флаша, флашица и плетењем корпи за домаћинства, посебно оних за кукуруз.

Све то Рака уради са пуно љубави, нађе купца, али и они њега, јер углавном ради по наруџбини. А оне стижу из Београда, Зајечара, Мајданпека, Врњачке Бање и многих других места, јер за Ракину рукотворину и квалитет многи знају. Он је један од ретких плетиља који плете чарапе са француском петом, па сада од њега то учи 20 година млађа комшиница Ранка.

Сав материјал за рад припрема сам. Вуну преде и препреда, пруће кува и сумпорише. Технологија и техника нису једноставне. Своје радове је излагао на изложбама такмичарског карактера, па је у Врби код Краљева освојио друго место и канту – прскалицу као награду.

Просторије су испуњене плетеним или оплетеним предметима. Не зна се који је бољи и привлачнији.

Није то све што овај радни пензионер уме, може и хоће. Недалеко од куће је виноград од 60 ари који је његова брига, јер он не иште молитве, већ мотике. Додуше, долазе му и син и снаја из Александровца.

Тако живи и ствара у свом дому у Стањеву Радован – Рака Лачњевац, са погледом на велику урамљену слику Тита, окачену на зиду његовог дневног боравка.

Нека га Бог поживи да створи још много и своју уметност пренесе на неког млађег.

Миодраг Шароњић

Разговор у пролазу

ЗЛАТНЕ РУКЕ И ГОЛУБИЈЕ СРЦЕ

Здравко Милосављевић, пензионисани столар, проводи дане у раду и пословима из хобија, разговара са комшијама и пријатељима, а најсрећнији је када њега и супругу Зорицу посете и обиђу: ћерке, зетови и унуци.

„Радни век сам провео углавном у „Јединству", столарском предузећу и много дугујем бившем, а сада покојном директору, Миловану Савковићу Суљи. Од њега сам много научио, савети му пара вреде и свима је желео да помогне. То се никада не заборавља и зато сам желео да ми живот буде плодан, богат стваралаштвом и интересантан".

Потиче из сиромашног села Доброљупци, после женидбе саградио је лепу и симпатичну кућу са супругом, ћерке је лепо васпитао и успешно школовао. Истина, имао је и проблема са здрављем, тешка операција главе је прошлост, никада се у животу није предавао и све тешкоће је успешно савлађивао. Данас је и даље активан у раду, труди се да ради ситне и мале ствари у домаћинству које многи мајстори не желе да раде. Поправке браве, врата, прозора, регала, ролетне и све друге ситнице везане за столарију ради пуним срцем и са песмом. Са својом торбицом и алатом обишао је стотине разних породица у Жупи, Крушевцу, Врњачкој Бањи и другим местима. Истина, увек долази по позиву, сам набавља ситнице које су потребне за поправку и успешно све послове обавља. Он све може да уради и направи, да растури и још лепше уради и среди гломазни регал и витрине, да мајсторски подигне са пода без муке и тешкоће велики и тежак комад намештаја.

Остао је миран, тих, увек лепо расположен, сваки посао ради са песмом, шалом и интересантном причом. Интересантно је истаћи да за свој рад скоро ништа не наплаћује, цена је једна кафа или сок, важно да је посао урађен и да људи буду задовољни.

Не жели да се хвали са унуком из Крушевца који успешно игра рукомет и пред којим је лепа и богата спортска каријера.

Срећан је и задовољан животом и својом породицом, воли људе и жели да свима помогне у границама својих могућности. Рад га одржава, занатски хоби га освежава и улепша му садашњицу. Жели да размишља само позитивно, оптимиста је и верује у рад и боље и лепше дане. Зато је мајстор Здравко омиљен у свом окружењу, цењен и поштован

Здравко са супругом Зорицом и унуком Настасијом

од породица којима је нешто урадио и направио и тиме је потпуно испунио и осмислио свој живот. Ако вам затреба нека ситна поправка везана за столарске послове, зовите мајстор Здравка и бићете сутра срећни и задовољни јер сте упознали великог и правог мајстора, доброг, искреног и паметног човека од кога можете много да сазнате из живота и о животу.

Ј. П.

Радунка - Дуна Јовановић из Суботице, вредним радом, песмом и вером у боље сутра, пркоси тешком животу

УВЕК СА ОСМЕХОМ

Из брдског расинског села Равни, пре 49 година удала се у бреговито село Суботицу Радунка – Дуна Јовановић, родила два сина и 45 година са својим мужем свијала породично гнездо. Но, и после смрти мужа пре четири године, Дуна одолева свим налетима сурове данашњице.

Стара кућа у дворишту још увек је у функцији, док је нова поспремљена за женидбу другог сина.

Снагу ове сеоске домаћице, увек ведрог духа, одаје прекрасно двориште, пун салаш кукуруза, обор свиња, две краве, омањи плантаж винограда, купињак, пориљана башта спремна за сетву...

Њена прича је пуна емоција, украшена ведрином и задовољством за постигнутим степеном развоја домаћинства. О свему говори течно, визионарски. Сећа се Дуна радо свих година живота, стварања и напретка у Суботици. Било је много напорних година, великих изазова, тешкоћа и радости, али је увек излазила као победник. Све послове, чак и мушке, је одрађивала уз песму: возећи ђубре запрегом у њиве од којих су многе купили, превозећи коњском запрегом пуна кола поврћа на пијацу у Александровац, гајећи стоку, копајући виноград, кукуруз, башту, берући паприку, парадајз и друго поврће, правећи сир и кајмак изванредног квалитета. Ова узорна домаћица, озарена лица, разговорна жена, сваког петка је за својом тезгом александровачке пијаце. Ко до 10 сати не купи код ње бели смок, тај је закаснио, јер већ креће низ

улицу са празним кофама и корпама за Суботицу на следећи посао, јер све њу чека. Дуна зачас покоси ручном косом двориште, нахрани стоку, пориља башту, чак и по два риља за 50 калама стоног грожђа које ће ове године стићи на рад. Стигне и да исплете многе одевне предмете, покаже мустре комшикама. Навила је сама и изаткала много ћилима. И све то, тврди Дуна, много успешније иде уз песму.

Пишући ове редове, присетио сам се како је пре око 25 година сјајно отпевала народну песму на отварању „Жупске бербе", на тему винограда и грожђа: „Једног дана заспала сам млада, сањам драгог усред винограда". Замолио сам је да отпева макар две строфе. Међутим, са лакоћом и префињеним тоновима отпевала је свих седам. Готово сам сигуран, дала је и обећање, да ћемо и текст и мелодију ове дивне љубавно – виноградарске песме, песме за срце и душу, чути на некој будућој приредби као увод у весеље за снају и унучиће у кући.

Миодраг Шароњић

Квиз о првом српском учитељу одржан у ОШ"Аца Алексић"

У КВИЗУ О СВЕТОМ САВИ ТРЕЋАЦИ ОДЛИЧНИ

Два велика квиза већ су убележена у план и програм основних школа у општини Александровац. Наиме, већ традиционално се одржавају два такмичења: „Квиз о Вуку" и „Квиз о Св. Сави", а организација је наизменично поверена матичним школама, Иво Лола Рибар" и „Аца Алексић" .

Ове године квиз о првом српском светитељу, просветитељу, књижевнику, дипломати, Светом Сави, одржан је у ОШ"Аца Алексић".

Такмичили су се ученици трећег разреда основних школа „Иво Лола Рибар" и Аца Алексић", који су овом приликом показали да одлично познају животни пут и дело првог српског просветитеља, о чему сведочи и карјњи збир бодова. Између првог и трећег места разлика је свега два бода.

Треће место заузели су „Просветитељи", друго „Немањићи" а прво место и највећи број бодова остварили су „Светосавци".

Стручни жири био је у саставу Олга Богдановић, председница организације Пријатељи деце општине Александровац, а Иван Брборић и Сања Ђорђевић испред Завичајног музеја Жупе.

Осим што су показали добро знање ученици су се веома лепо дружили и забавили, што је и један од циљева овог такмичења. Не само што се развија такмичарски дух већ се ученици друже и размењују заједничка искуства и зање које су овом приликом стекли.

Квиз су организовале учитељице трећег разреда ОШ „Аца Алексић", Наташа Жарковић, Данијела Луковић и Гордана Томић.

Овом приликом припремљен је и пригодан програм у част Светог Саве.

Г. Ђукић

У сусрет савременој технологији, 3Д пројекцији иде и александровачки Дом културе

БИОСКОП У 3Д ДИМЕНЗИЈИ

Све популарнији начин да се креативно изразе, уметници проналазе у 3Д пројекцијама. Ово је начин да се оживе чак и предмети, тако да је крајњи ефект изузетан. У сусрет новој пројекцији иде и александровачки дом културе који је за малишане предшколског узраста ДУ „Наша радост" и ученике ОШ „Иво Лола Рибар" и ОШ „Аца Алексић" организовао је едукативно-забавни програм за децу узраста од 6 до 12 година у 3 Д пројекцији. Биоскоп и 3 димензије.

Ова савремена пројекција ставра посебан ефекат, тако да је доживљај и реакција код публике посебна, анрочито код малишана. Њихови коментари говоре све јер кажу да су имали утисак да су и сами актери филма који је приказан на биоскопском платну.

А оно што је сигурно је чињеница де се публика постепено враћа биоскопу.

Г. Ђ.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ПРОСЛАВИЛА РОЂЕНДАН

Читаоница кожетинска прославила је 141. рођендан, 18. јануара. Тим поводом организована је изложба фотографија под називом „Библиотека у жупском простору и времену и припремљен пригодан програм.

Обележавање рођендана посвећено је књизио, а већ по трдицији, највреднијим и највреснијим читаоцима подељене су награде и признања, а такође и чланске карте.

Овом приликом, Бранислава Сауловић, директор Народне библиотеке у Александровцу, говорећи о историјату и почецима, подсетила је на време када су се књиге ретко писале и штампале, па је по извешћу Читаонице кожетинске, први библиотечки фонд бројао 33 књиге.

Данас ова „кутија знања" располаже веома разноврсним и богатим фондом књига и права је ризница различитих садржаја.

Желимо јој још пуно нових, добрих књига и читалаца!

Г. Ђ.

Догађаји

ВЕТЕРАНИ ЖУПЕ ОБЕЛЕЖИЛИ СВОЈ ДАН

Поводом пет година постојања и успешног рада, Удружење бораца Жупе одржало је радну седницу, а на дневном реду су се нашла текућа питања: анализа досадашњег рада, план рада за 2013.годину, решавање по пристиглим захтевима, израда чланских карата за борце као и именовање новог члана - координатора за породице погинулих и умрлих бораца.

По речима Дејана Томића, секретара Удружења бораца Жупе, главни задатак и приоритет Удружења у овој години биће решавање проблема резервиста – побољшање материјалног статуса ветеранске популације, регулисање здравствене заштите, приоритет при запошљавању учесника рата као и помоћи породицама ратних војних инвалида и палих бораца.

- Суд у Стразбуру наложио је држави Србији да уреди начин исплате ратних дневница ратним резервистима, после тужбе групе нишких резервиста том суду. Тим поводом, половином овог месеца одржаће се састанак у Нишу, а о договору са те седнице борци Жупе ће бити благовремено обавештени – каже секретар Удружења Дејан Томић.

Б. Л.

Урнебесна комедија насмејала до суза Жупљане

„ТАМО И НАЗАД" РАСПРОДАЛА СВА МЕСТА

Својим разноврсним културним садржајима дом културе веома успешно враћа публику у позоришну и биоскопску салу. У прилог томе говори податак да су за представу „Тамо и назад" све улазнице биле распродате.

Ова урнебесна комедија Стевана Копривице у режији Југа Радивојевића, са изврсним Андријом Милошевићем и Маринком Маџгаљем, напунила је салу александровачког дома културе до последњег места. Реч је о још једној животној причи на коју је публика одлично реаговала.

Г. Ђукић

Јован Арсић – Јовче, народни поета и афористичар

НИЈЕ ДОБРО – НЕДОСТАЈЕ НАМ ОСМЕХ

У данашње време тешко је доћи до особе која зрачи позитивним набојем. Зато су разговори са тим људима идеални. Причамо са Јованом Арсићем, афористичарем, човеком који је пун позитивне енергије. Речи су се низале, чини ми се, саме од себе...

- Афоризам је од детињства мени лежао, јер сам, могу слободно рећи, био и остао духовите природе. Када сам год био расположен, а дешавало се то веома често, на свако постављено питање одговарао сам афористички. Али нажалост, то тада нисам бележио. Јер у оном тоталитарном режиму, када би наставник нашао нешто тако у свесци неког ученика, тај би награбусио. Сећам се јесном приликом када сам ишао у школу неки несташни дечаци били су немирни, а наставник је на то жестоко реаговао, претећи им како ће да висе на плафону. А ја шапатом рекох међу ученицима: „ И Тито виси у свакој учионици, па шта му фали". Неко од ученика оцинкарио ме код наставника, па и ја добих батине. То је, дакле, моја прва љубав, и усмено стваралаштво које је отишло у неповрат. Касније сам писао и сатиричне песме, описујући актуелне догађаје. Читајући Владимира Булатовића Виба, и неке друге афористичаре, тада сам видео колико је мојих афоризама пропало. И почео сам, наравно, да пишем – каже Арсић.

У селу Боботе бивствује Јовче, и ту ствара нашироко и надугачко...А почео је овако...

- Било је то давно, не сећам се прецизно која је то година била. У почетку сам писао за себе и пријатеље, нисам у то време размишљао о наградама, већ да забавим себе и своје друштво. Афоризам стварам оштрим умом и шиљатом оловком. Не отесане не вруди брусити. Ја рецимо напишем десет афоризама, и од тога изаберем шест највише седам. А дешава се и из прве руке. Када је у питању задата идеја, односно тема, то све зависи да ли ми то лежи или не. Ако је у складу мог карактера, то иде брзо. Ако је супротно, онда од тога нема ништа. Али кад мени падне на памет идеја, ту је истог момента и афоризам.

Јован Арсић у разговору са нашим новинаром

"Афоризми су дивна форма сажимања стварности у поруку која се памти", рекао је критичар, а Јовче додаје: „Привлачи ме то што се много говори у неколико речи. И тера читаоца на једно интелектуално размишљање. Ипак, по мом дубоком убеђењу афоризам није, како се често каже, роман у малом. То је претеривање. Афоризам је дакле једна кратка писана форма у једној, евентуално у две реченице, која је обојена једним богатим колоритом и бруји са огромним порукама, које су покаткад болне али и духовите".

Негде сам прочитао да је "хумор локална категорија, али делује према широким масама". Зато, с пуном одговорношћу, препоручујем књиге Јована Арсића за читање, као матрицу на којој настају афоризми непролазне вредности.

Б. Лачњевац

САВЕТ МЛАДИМ АФОРИСТИЧАРИМА

- Да буду упорни, да се боре и доказују, да не буду тврдоглави, да прихватају савете поштених и искусних, и да верују у себе. И тако ће успети сигурно.

Драган и Добрила Гајић помажу себи и другима

РЕЦИКЛАЖА ПЕТ АМБАЛАЖЕ ШТИТИ ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Како се снаћи у овом тешком економском тренутку потврђује породица Гашић, Драган и Добрила.

Предузеће ''Еко пласт'' ради рециклажу пластичних флаша, посао вишеструко значајан, како за ову породицу, тако и за оно зашта би сви ми требало да се боримо, а то је здрава животна средина.

Драган се бавио многим занатима, а на крају се одлучио за овај посао.

- Овим послом бавим се неколико месеци. Одлучио сам се за рециклкажу пластичних флаша из два разлога – да обезбедим део егзистенције за породицу а са друге стране корисно је заштитити животну средину, јер људи мало знају да се пластична флаша у природи разграђује 200 година.

Зато Драган апелује на грађане да пет амбалажу стављају у контејнере намењене за то или да се пет амбалажа донесе на рециклажу изнад Ветеринарске станице код Балон сале ''Моника''.

- Од овог посла се не може обогатити, али може се зарадити једна просечна плата за наше услове. Али још је битније да људи схвате колико је битно да се заштити природа која је нашом непажњом уништена, а уништавајући природу уништавамо сами себе, каже Драган.

У овом послу помаже и пензионер Томислав Ивљанин: ''Млади не желе да прихвате овакав посао. Ниједан посао који се ради поштено није прљав, а на овај начин помажу и себи и другима. Када могу ја као пензионер да радим, могли би посла да се прихвате и млади'', прича Томислав.

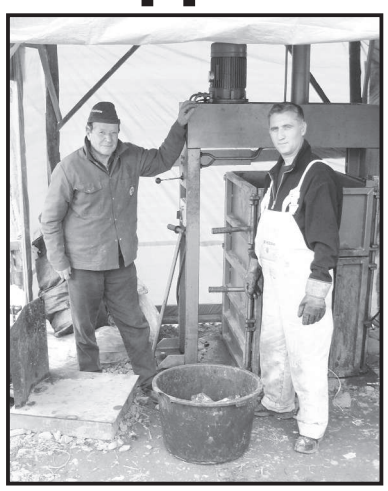

Ово је добар пример како маштом и довитљивошћу може да се помогне себи и природи, а реч је о нашем опстанку. ***Д. М.***

Културни догађај месеца - годишњи концерт Културно – уметничког друштва „Грозд"

СЕЛО ЗОВЕ, ОЈ!

Поводом обележавања 13 година постојања и успешног рада, 15.фебруара (петак), са почетком у 18 часова, у александровачком Дому културе Културно – уметничко друштво „Грозд" приређује годишњи концерт, под називом: СЕЛО ЗОВЕ, ОЈ!

Миодраг Шарошић Шарга, председник КУД „Грозд најављује: „ Богатим програмом, као и увек, настојаћемо да, барем на кратко, заборавимо на бриге којима смо окружени. Позивамо све грађане александровачке општине и госте да нам се придруже и погледају разноврстан програм догађања који смо припремили".

На концерту ће наступити: „Бранд Петрушев" – Република Македонија, „Традиција" – Трстеник, са свим својим фолклорним групама, КУД „Радојкино коло" – Глободер и КУД „Грозд", са фолклорном групом из Ратаја.

Расположење, радост и весеље, оживљавање села, посебно женидба и удаја – биће главни мотиви у петак увече, када ће фолклорне групе отворити своје срце, запевати и заиграти.

Мали подсетник... КУД "Грозд" је дало велики допринос за жупски културни туризам. То потврђује прошла година, где су заједно са Фолклорним ансамблом "Традиција" из Трстеника, остварили шест турнеја по иностранству. На фолклорној сцени ревијалног карактера одушевили су публику у Попову и Сливену (Бугарска), Горици (Италија), Хајлброну (Немачка), као и на фестивалу "Охридско сунце" у Македонији. На Међународном фестивалу дечијег фолклора „Куновско лето 2012", које је одржано у Чешком граду Куновице, све присутне развеселили и освојили прво место.

Ако постоји тајна успеха Културно – уметничког друштва "Грозд", онда је она у комбинацији програмских садржаја, кроз које свако може пронаћи нешто за себе. За срце и душу...

Б. Лачњевац

Жупска читанка

ПРЕСЛИШАВАЊЕ

1977. година - У излетишту Митрово Поље је недавно завршен Хотел " Б" категорије који је добио име "Цветна долина". До сада се показао као веома приступачан за све госте, јер својим изгледом мами многе посетиоце.

1979. година - Славимо 35.годишњицу ослобођења Александровца и Жупе са новим радним победама и остварењима, са позитивним пословањем наших организација, са новим становима, путевима, већим стандардом и другим достигнућима које су остварили радни људи. Коначно креће и наше гласило " Жупске новине". То је празник за све нас, велики догађај који представља прекретницу у информисању нашег радног човека. Наш лист данас има свечарски карактер, рађа се као потреба свих радних људи да би се рекла права истина о животу, да се говори о резултатима и да се охрабре позитивни примери Жупе, да се критикује лош рад у свим областима и да се сви заједнички, отворено, другарски, комунистички, јавно и људски боримо противу слабости од којих није имуна ни наша средина - следећи курс и политику друга Тита и СКЈ.

1980. година - Драгиша Илић, радник Дома културе, проглашен за најбољег сеоског књижничара у СР Србији.

1981. година - Завршен је попис који је започео на време 1.априла, а завршен до 15.априла. Први резултати говоре да у нашој општини има укупно 33712 становника, а да је у 1971.године било 33799. Природни прираштај од 1.04.1971. године до 31.03.1981. године износи 1680, а миграциони салдо 1707. На привременом раду у иностранству у 1981. години 623, а 1971.године је било 223 лица.

1982. година - Прорадила је радионица за производњу сира, у организацији ОУР "Будућност" из Плеша. Прави се и испоручује сир тржишту широм земље, а у плану је и извоз, јер сировине има доста.

1985. година - Радници Дома здравља од пре извесног времена имају заједнички топли оброк. У лепо уређеној просторији сада радници у "белом" могу укусно и лепо да доручкују. ***Б. Л.***

Проглашена најбоља спортска остварења у Жупи

ГАШИЋУ ТИТУЛА НАЈБОЉЕГ

У организацији Савеза спортова општине Александровац проглашена су најбоља спортска остварења у Жупи у протеклој години.

Најуспешнија екипа је Фудбалски клуб Жупа ' 97, која је изборила пласман у елиту Србије. Друго место припало је Шах клубу Жупа а треће место Џудо клубу Жупа.

Најуспешнији тренер је Микица Атанасковић, који је увео рукометаше Жупе '54 у Прву рукометну лигу. На друго место пласирао се Драган Ђукић, тренер „Орлића", док је Војкану Рајчићу, учитељу најмлађих фудбалера Жупе припало треће место.

Иван Јовановић, некадашњи капитен фудбалера Жупе, најбољи је у категорији спортских радника. Друго место заузео је Драгиша Петровић, дугогодишњи рукометни радник а треће Владимир Каралић из Фудбалског клуба Виноградар из Злегиња.

Најбољи млади спортиста је Марко Николић из Џудо клуба Жупа, а иза њега су се пласирали фудбалер Александар Лазаревић из ФК Жупа и одбојкаш Филип Трифуновић.

Титулу најбољег спортисте заслужено је понео Александар Гашић, голман РК Жупа '54. Друго место припало је шахисти Душану Бојовићу, а треће спортском риболовцу Александру Вучковићу, из ООСР Врело из Александровца.

За остварене успехе у школским такмичењима посебна признања припала су фудбалеру Вукоману Пејићу из Основне школе „Аца Алексић" и рукометашу Милану Милићу, из Основне школе „Иво Лола Рибар" из Александровца.

Посебна признања додељена су Фудбалском клубу Жупа који је навршио деведесет година постојања, Фудбалском клубу Виноградар из Злегиња, који је обележио четири деценије постојања и Марку Пршићу, репрезентативцу Србије у малом фудбалу.

Признања добитницима уручили су: Драган Благојевић, председник општине Александровац, Новица Адамовић, заменик председника општине, Мирко Милованкић, Мирко Михајловић и Горан Станковић, помоћници председника општине, Александар Алексић, председник Управног одбора Савеза спортова и Зоран Катанчевић, генерални секретар Савеза спортова општине Александровац.

М. Р. Симић

Фото: Б. Катанчевић

Кадети КК ''Жупа'' освојили 2. место на турниру у Лучанима

КОШАРКАШИ ВИЦЕШАМПИОНИ ГУЧЕ

На недавно одржаном турниру у Лучанима – ''Гуча 2013.'', кадети Кошаркашког клуба ''Жупа'' постигли су одличан резултат и освојили 2. место.

У полуфиналу су победили Слогу из Пожеге са 62:55, уз одличне роле Перића, Прибановића, Буквића и Видојевића, а у финалу поражени од домаћина са 52:50.

Овим успехом ''Жупа'' је изборила пласман на међународни турнир у Бечу, који ће се одржати крајем марта и почетком априла.

Тренер екипе, Зоран Обрадовић, каже да је задовољан како су дечаци одиграли – Дали смо више од максимума, у полуфиналу савладали јако добру екипу, а у финалу несрећно изгубили у пенал завршници. Екипа је показала да има карактер и да може још да напредује.-

Руководство клуба, које чине председник Горан Каровић, потпредседник Никола Марић и спортски директор Братислав Пејић, слажу се у једном – да је организација турнира била на највишем нивоу, од смештаја у хотелу, исхране, пријема и истичу да су задовољни резултатом и игром младих жупских кошаркаша.

М. И.

ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ МЛАЂИХ КАТЕГОРИЈА

Фудбалски Клуб „ОРЛИЋИ" – ФК „ЖУПА", у партнерству са Невладином Организацијом Цивилног Друштва НВО „ПРАВНА КУЋА" из Александровца организује Турнир у малом фудбалу млађих категорија .

Турнир ће окупити оо 600 директних учесника, младих спортиста из целе Србије, око 40 фудбалских клубова.

Турнир ће се одржати 15, 16 и 17. фебруара 2013. Године у Хали спортова у Александровцу.

Организатор турнира су ФК „ОРЛИЋИ" и ФК „ЖУПА", у сарадњи са Савезом спортова Александровац и ЈП Пословни центар Александровац – Жупа. Покровитељ турнира је СО Александровац.

Фудбал

ЖУПА ПОЧЕЛА ПРИПРЕМЕ

У деведесетпрвој години свог постојања, фудбалери Жупе, предвођени Владицом Милићем, шефом стручног штаба, започели су припреме за наставак првенства у Поморавско – тимочкој зони.

- Целокупне припреме спровешћемо у Александровцу и на располагању имамо играче који су играли и у јесењем делу првенства. Иако прелазни рок још траје, за сада је извесно да се у Жупу из Трстеника вратио Марјан Лазић, искусни везни играч, и да је из Борца из Бивоља дошао Дарко Стојадиновић који игра у шпицу напада. Постоје изгледи да нам до краја прелазног рока приступи још један број играча, што би, уз добре припреме, требало да буде довољно да обезбедимо опстанак у лиги, што нам је прворазредни задатак - јасан је Милић.

М. Р. Симић

Сусрет „гробара" и „делија"

ХУМАНОСТ НАВИЈАЧА

На иницијативу навијача „Партизана" и „Црвене звезде" у Хали спортова у Александровцу одиграна је хуманитарна утакмица са које је сав приход намењен решавању питања грејања у школи у Доњим Вратарима.

Пре главног сусрета, утакмицу су одиграли и најмлађи навијачи.

Резултат није био у првом плану а по речима Зорана Милановића, председника МЗ Доњи Вратари, од улазница је сакупљено 42.000 динара.

М. Р. С.

In memoriam

ПРЕСТАО ДА СВЕТЛИ ЖУПСКИ СВЕТИОНИК

Петог јануара 2013. године престало је да куца велико срце професора Милослава Бонџића.

Сахрањен је на гробљу у Александровцу уз присуство великог броја његових пријатеља, некадашњих ученика, породице и поштовалаца.

У име Жупе и Жупљана од професора се опростио Иван Брборић, виши кустос Завичајног музеја Жупе.

Драги професоре,

Вест о твојој смрти у ове дане Божићног мира, брзо је прострујала Жупом коју си толико пута походио уздуж и попреко и коју си неизмерно волео. Твоји Жупљани и многи пријатељи су је дочекали са неверицом и тугом. Отишао је наш учитељ, наш друг и пријатељ.

Родио си се пре седамдесет девет година у жупксој пољани Доње Стањево. Основну школу завршио у Александровцу, Гимназију у Крушевцу а након тога дипломирао историју на Филозофском факултету у Београду.

У том времену недостатка квалитетних кадрова, у низу понуда за посао, без трунке размишљања враћаш се у свој родни крај, где радиш као професор историје, најпре у школи у Трнавцима, касније у Основној школи у Александровцу, а још касније у средњим школама – Пољопривредној, Економској и Гимназији.

Рано остајеш без оца Боре и преузимаш бригу о болесном брату близанцу и сестри Миланки коју, заједно са мајком Гролом, помажеш у школовању.

Читав свој живот и радни век, поред образовања и васпитања бројних генерација младих, посветио си научном проучавању културно – историјске прошлости Жупе.

Дао си велики допринос заштити споменика културе, посебно заштити виноградарских насеља – пољана, остатака старих градова и сакралних споменика.

Посвећен Жупи и проучавању историје Жупе, заједно са својим ученицима, био си оснивач и руководилац научно – истраживачке организације „Колегијум хисторикум", као претече каснијег формирања Завичајног музеја Жупе чији си био оснивач и дугогодишњи директор, као и један од иницијатора оснивања Истраживачког центра „Петница" код Ваљева.

Све време, у земљи и ван њених граница, са невиђеном упорношћу и ентузијазмом промовишеш Жупу, њену историју, етнологију, археологију а све под мотом очувања културне баштине Жупе, чувене кованице које си нам усадио. Посебно је значајан твој допинос представљању Жупе у одређеним научним институцијама Српске академије науке и уметности.

У том циљу остварио си успешну сарадњу са Британским музејом, Данским краљевским музејом, Музејом Тера амата у Ници и другим институцијама од светског значаја. Немерљив допринос дао си организацији највећег научног симпозијума који је икад одржан на овим просторима, „Осам векова Жупе Расине", чији је покровитељ била Влада Републике Србије.

Један си од оснивача чувене манифестације „Жупска берба" у чијој си организацији учествовао више од 40 година.

Био си покретач иницијативе за оснивање Музеја винарства и виноградарства у Александровцу.

Бројне генерације ђака те памте као професора који их није учио само из уџбеника већ их је учио историји и животу и у учионици а посебно на терену. Твоје лекције већина од њих и данас памти. По објављивању вести о смрти јављали су нам се твоји ученици из Италије, Француске, Немачке, Америке, Новог Зеланда, Аустралије, једном речју, људи разасути широм планете који те никада неће заборавити. А то је и највеће поклоњење твом животном делу.

Био си један од оснивача Покрета горана у Жупи као и један од људи који су пре пола века Жупљанима подарили сопствено летовалиште у Баошићу, код Херцег Новог.

По твојој идеји организован је први карневал у Жупи који је од одушевио све Жупљане али и грађане Крушевца.

Твој допринос укупном развоју Жупе био је велики не само у области културе, образовања и васпитања већ и у бројним другим областима.

Народ Жупе, и не само Жупе, препознао је твој активизам у том времену и својом вољом те је бирао на бројне одговорне дужности:

Био си народни посланик у Скупштини Србије за општину Александровац, Брус и Врњачка Бања. Био си директор Школског центра, директор Гимназије, директор Завичајног музеја Жупе. Био си члан Одбора за високо школство и науку Републике Србије. Биран си за председника Позајмног фонда за кредитирање студената Србије,

члан Управног одбора Српског археолошког друштва и мноштво других дужности.

Посебна страна твоје пребогате биографије припада сарадњи са Телевизијом Београд, јер си као иницијатор и консултант а врло често и као сценариста, снимио и оставио будућим покољењима више од тридесет документарних филмова и репортажа о историји и народним веровањима у Жупи.

Фотоапаратом, својим верним пратиоцем, овековечио си на хиљаде пута Жупу и оставио неизбрисив траг у сећањима и садашњим и будућим генерацијама.

Твоја књига „Сто педесет година Основне школе у Александровцу" остаће трајан белег у памћењу Жупе.

Оно што ће већина нас памтити је упорност и истрајност у пословима које си радио. Нажалост, како то обично бива, врло често си био несхваћен и опструиран у својим напорима. У својој Жупи. То је оно што те је посебно погађало и тиштало. Један од разлога је и тај што си често ишао испред времена.

За свој дугогодшњи и самопрегоран рад добио си велики број признања од којих су најважнији: Орден заслуге за народ са сребрном звездом и Медаља за војничке врлине.

Посебан значај за тебе је имало највише признање државе Израел које је додељено твојој породици под називом „Праведници међу народима".

Драги професоре,

Кажу да велики људи немају датум смрти већ само датум рођења.

По томе што си оставио својој Жупи и Жупљанима, ти без сумње спадаш у ту врсту људи.

Памтиће се твоји ђаци, колеге из Завичајног музеја, памтиће те твоји Жупљани и многи пријатељи широм Србије...

Твоји најближи, супруга Гордана, синови Бора и ненад, снаја Андријана и унуци Петар и Јован могу бити поносни на свог Бонџу...

У име твојих Жупљана и твоје Жупе, нека ти је вечна слава и хвала професоре Бонџа.

УМЕСТО РУКОВЕТИ

Над гробом, од свог великог пријатеља и дугогодишњег сарадника, опростио се бираним речима Радомир Величковић – Руи.

Дали су ти име Милослав,
А звали су те Лоја и Бонџа,
Боки Професор Бонџић,
Или професор само.
Свако ти је име пристајало,
А ти си за нас био светионик
Рада и поноса, учитељ живота,
Господар чаршијских манира и
Сељачких обичаја,
Знао си са убогима и са академцима,
Уважавали су те и редови и
Генерали,
Збуњивао си својим знањем и
Лаике и научнике,
Линија оловке твоје повезала
Је сваки чокот ове наше
Благородне Жупе,
Да твоје име неизбрисиво
Лебди над њом за навек.
Бистрина планинских потока
Са Бонџиних врлети
Даровала ти је нарав
Да твоје немање није
Мање од нечијег имања,
А твоје имање, твој таленат
Несебично си даривао
Свима који су могли да понесу
Терет твог знања и уважавања
Поштовао си, и
Генерације су те поштовале,
Своју породицу си грлио а
Они су љубили тебе и поносили се са
тобом.
Над твојим одром не ридамо,
Јер знамо да одлазиш међу праведнике,
Нека ти је вечна слава и големо хвала.

VILA BALKAN

РЕСТОРАН
КЛУБ
ПРЕНОЋИШТЕ

СРЕЋКОВА 12, АЛЕКСАНДРОВАЦ

037/35-52-682 065/35-52-682 063/10-40-007

АГЕНЦИЈА „ТОСКИЋ“

Александровац, Трг ослобођења бр. 3
Преко пута ресторана „Брод“ – према Зеленој пијаци
Инфо: **037.751.573, 063.490.696**
E-mail: agencijatoskic@gmail.com · www.agencijatoskic.co.rs

КОМПЛЕТНА РЕГИСТРАЦИЈА ВОЗИЛА на 6 месечних рата, на чекове
- Обезбеђен технички преглед
- За клијенте бесплатна правна помоћ и правни савети

КОМПЛЕТАН ПРЕНОС ВЛАСНИШТВА ВОЗИЛА
(сачињавање купопродајног уговора – овлашћења, пореске пријаве и одјаве возила)
ПУТНО – ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА ИНОСТРАНСТВО
ОГЛАШАВАЊЕ КУПОВИНЕ И ПРОДАЈЕ КУЋА – ПЛАЦЕВА, СТАНОВА, ЛОКАЛА И ВОЗИЛА

ДРУШТВО ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ПРОМЕТ И УСЛУГЕ

„ИВАНОВИЋ ФЛЕКС“ д.о.о.

37230 Александровац, Омладинска бр. 3

Тел: 037/35-52-332; 35-55-182
Факс: 037/35-56-020

С.З.Т.Р ПРОДАВНИЦА „МИЛИНЧИЋ“

У ЦЕНТРУ ГРАДА, ПОРЕД БОРОВА

Код нас ћете увек наћи: производе кућне хемије, средства за чишћење у домаћинству, детерџенте по повољним ценама, козметичке препарате, шминку (мах фактор, деборах,голден росе, аура) дечији програм, пелене, оригинал парфеме, програм за младе, поклоне за сваку прилику...Пратимо акције и снижења...У наш малени простор успело је да стане лепо расположење, бро послужење и огромна количина позитивне енергије...Дођите код нас да „напуните батерије“ и „испразните џепове“...

Чекају вас Тања и Слађа

ИЗРАДА НАМЕШТАЈА

С.З.Т.Р. „Милинчић“ – Горан Милинчић, ул.Школска бр.153 Превоје – нуди израду квалитетног комадног намештаја, модернијег типа: кухиње са уградним апаратима, купатила, дечије собе, предсобља, компјутерске столове, спаваће собе, коплетан енетријер...Намештај се ради од модернијих материјала, иверице, медијапана у комбинацији са алуминијумом прохромом...по одабиру из каталога. Цене по договору, превоз и монтажа гратис. Услуга је мало спорија, али квалитетна. Посетите нас, па се уверите.

Слађа и Горан

Телефон: 037/35-52-790 Мобилни: 064/21-32-743 (Горан) 062/87-82-111 (Слађа)

ЈАВНО КОМУНАЛНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„АЛЕКСАНДРОВАЦ“

Телефон / факс:
037/ 3552 - 155
3552 - 303, 751 - 696

АЛЕКСАНДРОВАЦ

INDUSTRIJA HIDRAULIKE I PNEUMATIKE
ORVA DETOLETKA
TRSTENIK
PPT-ARMATURE AD p.o.
37230 Aleksandrovac
SRBIJA
Tel. Centrala: ++381 (0)37 3552-112
Direktor: 3552-244
3552-350
Plasman / Delivery / Vertrieb: 3552-351
3552-105
3552-451
ORVA DETOLETKA
e-mail: office@armature.rs
Web: www.armature.rs
armature

ЖУПСКИ ДВОР

КРУШЕВАЧКА БРОЈ 18
063/80-69-664 062/96-64-680

СВИМ ВИНОГРАДАРИМА, ПОСЛОВНИМ ПАРТНЕРИМА И ГРАЂАНИМА ЖУПЕ ЖЕЛИ СРЕЋНУ СЛАВУ СВЕТИ ТРИФУН

Proizvodnja alkoholnih i bezalkoholnih pića,
voćnih kaša i koncentrata,
zamrznutog voća

Kruševačka 36,
37230 Aleksandrovac, Srbija
tlf: +381-37-3552-409, 3552-002,

e-mail: office@vinozupa.com,
www.vinozupa.com

VINO ŽUPA